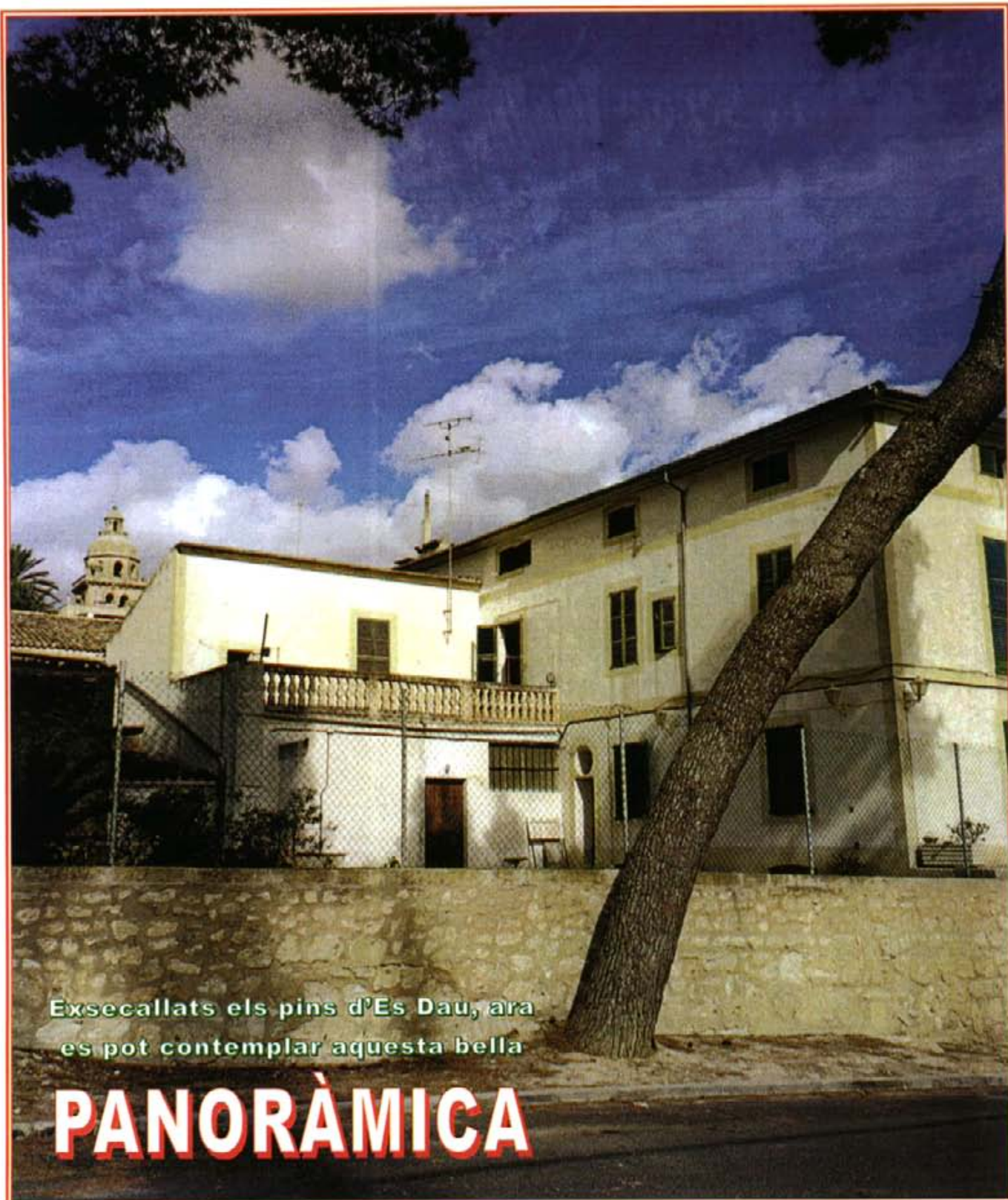

BONA PAU

Nº. 561-Any XLVII - MONTUÏRI - NOVEMBRE - 1999

Exsecallats els pins d'Es Dau, ara
es pot contemplar aquesta bella

PANORÀMICA

El grup de montuïrers que el passat octubre anaren d'excursió pels Pirineus fotografiats al poble de Vilafanxa del Comte

Nou disc de "Música Nostra"

Diumenge dia 21 de novembre de les 17 h a la Plaça Major s'oferirà una actuació especial del grup "Música Nostra" amb motiu de la presentació d'un nou disc, acte patrocinat per l'Ajuntament.

Informació de la Unió de Pagesos

La Unió de Pagesos de Mallorca ens prega paticipem als qui tenen una casa o terra a fora vila i no la volen vendre que es posin en contacte amb "Mallorca Verda" (Tlf. 46 41 42). I que es farà un curs a S'Escorxador de Vilafranca el divendres 24 (de les 16 a les 21 h) i el 25 de novembre, dissabte (de les 10 a les 14 h) Informació tlf. i fax 971 83 21 43).

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Gaspar Socias Mora, Antoni Mateu Socias, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolaú Jaume, Antoni Mesquida Llinàs, Joan A. Payeras Ramonell, Joan Barceló Cerdà, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata i Felip Munar i Munar.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Afany

Podria ser que els motius no fossin aquests, però el fet cert és que els obrers que duen a terme l'empedrat del carrer des Pujol s'afanyen per deixar-lo transitable tan prest com sia possible a fi de causar les menys molèsties possible tant als vianants com als vehicles que per allà hagin de circular.

Abandó

Essent que cada quinze dies passen a recollir ferralla, electrodomèstics vells i espenyats i tota casta de mobles i escombraries, així i tot se'n troben d'abandonats intencionadament a diferents indrets del poble i de fora vila, prop del poble, la qual cosa dona una pessima imatge de Montuïri.

BREUS

Autovia

L'Ajuntament de Manacor no es cansa de reclamar al Govern de la Comunitat Autònoma la construcció amb caràcter d'urgència de l'autovia a través de la ruta tradicional -Son Ferriol, Algaida, Montuïri, Vilafranca, Manacor, Sant Llorenç-. Una autovia que hauria de tenir dos carrils per cada direcció i "arcenes" reglamentaris i rotondes a cada poble. Així s'evitarien molts d'embossos i la circulació seria més fluida.

Fe d'errades

En algunes pàgines del passat número va aparèixer equivocadament la paraula "Nicaragua" en lloc d'"Honduras", quan feia referència a la labor de capellans montuïrers i a l'aportació econòmica que el nostre poble ha fet envers els habitants d'Honduras que patiren els desastres de l'huracà "Mitch". Pregan, per això, disculpes.

Premi "Joan Oliver"

Amb motiu de commemorar la figura del que fou farmacèutic d'hospital, el Dr. en Farmàcia, investigador i professor de la Universitat de Granada, el montuïrer Joan Oliver i Verd (1925-1978), des de poc temps després de la seva mort i encara ara, el Col·legi Oficial de Farmacèutics d'Espanya convoca anualment el Premi Juan Oliver, de Farmàcia Hospitalària dotat amb 500.000 pessetes. El d'enguany surt publicat a la revista especialitzada "Offarm, Farmàcia y Sociedad" del passat setembre.

"Montuïrers a la Guerra Civil (1936-1939)"

Juntament amb el pròxim número de Bona Pau oferirem la primera de les monografies que sobre la cultura i la història del nostre poble anirem recollint i que constituirà el primer dels Quaderns Montuïrers que projectam obsequiar als nostres subscriptors i lectors. Unes edicions que anirem publicant amb l'única pretensió de divulgar aspectes que ens són propis i dels quals alguna vegada n'hauem sentit parlar. D'aquesta primera entrega en són autors els nostres redactors Guillem Mas i Antoni Mateu i porta per títol *Montuïrers a la Guerra Civil (1936-1939)*.

Una altra vegada Son Fornés

Davant les dificultats de cessió del poblat talaiòtic, s'estudia la possibilitat d'iniciar un expedient d'expropiació

La incorporació del poblat talaiòtic de Son Fornés al patrimoni històric-artístic de Montuïri es troba en cartes dificultats i amb la necessitat de realitzar una sèrie de gestions que ben segur s'hauran d'ajornar algun temps. No obstant això, l'Ajuntament de Montuïri —com ja ho han fet altres en diferents ocasions— no deixa a l'oblit aquesta qüestió i actualment estudia la possibilitat d'iniciar un expedient d'expropiació, tota vegada que no s'ha pogut arribar a un acord amb els actuals propietaris de la finca de Son Fornés, ni fins i tot a un conveni de compensació per cedir l'emplaçament on està ubicat el talaiot.

Cada cert temps es treu a llum aquest tema, especialment d'ençà que començaren els treballs arqueològics al jaciment, l'any 1975, dirigit aleshores pels doctors en arqueologia i professors de la Universitat de Barcelona, Vicenç Lull i Mª Encarna Sanahuja i un equip tècnic de treball, mitjançant el qual es va permetre determinar les característiques econòmico-socials de les diferents comunitats que habitaren el poblat de Son Fornés per espai de més de mil anys, abans i després de l'inici de l'era cristiana; com també establir el procés evolutiu dels anys que hi ha-ha gué activitat.

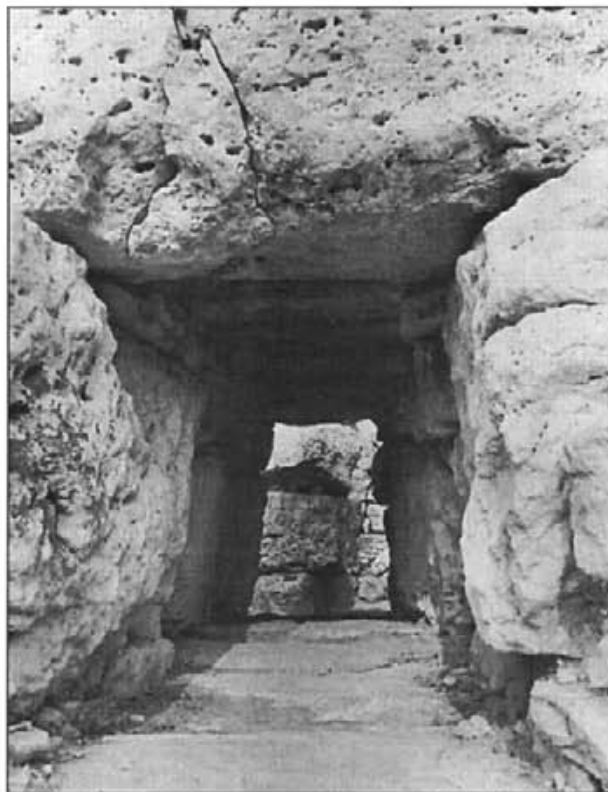
L'actual batlle de Montuïri ha fet gestions per tal d'arribar a un acord de cessió del poblat. No obstant Gabriel Matas confessa que "les negociacions no han arribat a bon port, ja que els propietaris només volen cedir la zona excavada del poblat talaiòtic, quan nosaltres demanem que cedesquin a Montuïri tota la superfície del jaciment, la qual és d'una extensió aproximada d'unes 8 quarterades, per altra part de

terreny inert, no aprofitable pel cultiu".

Cas que els actuals propietaris —uns alemanys, segons diuen— de tota la finca no vulguin cedir el poblat, s'haurà d'arribar a dita expropiació. Això suposarà temps i doblers, no obstant s'hi està disposat. I per altra part l'Ajuntament sol·licitarà el suport del Govern Balear perquè ajudi a sufragar l'import de dita expropiació, la qual se xifra en uns tres milions de pessetes.

"Aquesta expropiació —deia el batlle— és l'única mesura que es pot aplicar en un moment així. Al nostre poble resten molts de projectes per dur a terme, com són, entre d'altres, campanyes d'excavacions, rutes de visites, vies d'accés..." I relacionat amb el tema que ens ocupa, no s'ha d'oblidar el tema del museu del Molí des Fraret amb les restes de les troballes del poblat de Son Fornés, el qual està previst posar-lo en funcionament abans que acabi l'any 2000.

O. Arbona

Detall del corredor d'accés a la cambra principal del talaiot

Dos dits de seny

La política

Massa vegades es confon la política amb els qui exerceixen aquesta comesa del bé comú. I tot perquè en determinades ocasions s'ha sabut de certs governants que s'haurien d'haver preocupat per al bé del poble i en canvi han cavil·lat més per a la seva pròpia economia o benestar.

Aquest motiu no hauria de ser obstacle ni pretext per prescindir, per principi, de tota acció política. Fins i tot n'hi ha que per norma no van a votar mai i no tenen en compte que abstenir-se, de fet significa prendre una postura. Com també n'hi ha que es decideixen al darrer moment i, conseqüentment, no poden tenir consciència política; i després es queixen que no han trobat cap candidat que mereixi la pena.

N'hi ha d'altres que sistemàticament critiquen els polítics perquè creuen que tots els qui es dediquen a la política ho fan per ambició o per interès. Generalment són els qui sempre estan a l'oposició, sia el que sia el partit governant.

Hi ha constància, també de qualcú s'ha afiliat a un determinat partit amb l'únic objectiu de poder-ne treure qualque cosa positiva o per millorar o conservar la pròpia situació. I ja no parlem dels qui es relacionen amb els elegits amb l'únic propòsit d'obtenir-ne determinats favors.

Finalment trobam persones que voldrien que tothom compartís les seves idees polítiques, sense tenir present que són molts el qui no es volen definir políticament. I se'ls ha de respectar. Ningú no té dret a interferir-se políticament en l'altre. Està bé fer propaganda a fi d'atreure altres persones cap als seus ideals, però tothom és ben lliure de decidir-se per a una determinada opció política. I en aquest sentit socialment poden ésser ben amics, encara que les idees polítiques siguin enconstrades.

Salomó

Els polítics s'han de fer mereixedors del respecte, també

Estam ben lluny de poder reparar una conducta global de respecte i consideració democràtic per part de molts polítics —o això és el que ells s'anomenen—. No hi ha pitjor sord que aquell que no hi vol sentir. Un polític hauria de ser una persona que encarnàs les virtuts més bàsiques i elementals de qualsevol relació de respecte, d'altruisme, de transparència, d'honestat, de servei i, sobretot, qualsevol càrrec hauria de comportar certes dosis d'humilitat. La política és, també, un art; els millors oradors de la història ho han estat; els grans herois de moltes

revolucions, també; els grans defensors de la igualtat i la llibertat han estat polítics. I un art comporta creació, vida, felicitat: no hi ha cap motiu per separar aquests conceptes de "la cosa pública". Quan una persona té una responsabilitat política no pot ofendre ni maltractar cap altra persona, i molt manco si aquestes són veïnes del lloc on s'exerceix el poder.

Vaig haver de llegir varies vegades l'enunciat del diari: entre d'altres consideracions, el batle de Montuïri negava un local a un grup de persones majors "perquè són d'esquerrres". Valga'm Déu!

Aquesta expressió pareix extreta de les caverres! O no han passat, per la Casa de la Vila de Montuïri, els anys? Com és possible que es pugui adduir, ni tan sols pensar, que es nega a un grup de veïns —qualsevol cosa, per absurda que sigui, qualsevol— una petició perquè "són d'esquerrres"? El mateix periodista, en el seu comentari, feia referència que s'han canviat els noms, però l'actitud és la mateixa. Perquè vejам: aquesta qüestió no és un fet que hagi sorgit ara, ja s'arrossega de molts anys enrere. Si no hi hagués gens d'odi (?) que congriàs dins el cor del responsable municipal, hagués accedit a la petició amb la més absoluta normalitat, perquè el deure seu no és catalogar les persones per allò que pensen i segons això donar-los o no el que demanen. Vol dir que si hi va un grup "de dretes" —per contraposició a "esquerrres"— els en donarà un altre? Això és el que es desprèn de les manifestacions.

Hagués estat molt més coherent i democràtic que, si pensava realment que eren "d'esquerrres", accedís a la petició per no crear cap tipus de discriminació ni mal ambient entre els veïnats. Malament anam si els que han de posar l'art a les qüestions polítiques hi posen cards; els qui han de ser mirall d'actuació democràtica no consideren les persones des de la més estricta igualtat; els qui han de treballar per ser respectats prefereixen ser temuts. Per això deia que hi vaig veure més el bessó de l'odi i de la intransigència que el del respecte i servei a tots els veïnats.

I aquest comentari el faig des de la consideració de polític: he estat vuit anys regidor a l'Ajuntament del meu poble —no hi ha res més que pugui emplenar de goig personal haver treballat pel teu poble i per tots els veïnats de la Casa de tots els veïns— i quan ho he deixat anar me n'he anat amb molt més amics que quan hi vaig entrar, i molts d'ells, tanmateix, sabia que no m'havien votat. Per això m'han causat una amarga tristesa i un gran dolor aquelles manifestacions.

Felip Munar i Munar

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina:
Cart. Manacor, km. 28'5

Tlf. Magatzem: 64 67 44
" " : 64 60 95
" Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

**Ferreria
Rafel Miralles**

**Més de 20 anys
treballant el ferro**

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

L'agenda de joventut, una eina de consulta i orientació

Mitjançant l'acostament de la joventut als ajuntaments es preten potenciar i suggerir diferents iniciatives

Amb la finalitat de promocionar i potenciar les polítiques de joventut en els ajuntaments de Mallorca i en aquest cas en els de la Part Forana, mostrar les iniciatives que es poden dur a terme i com es poden desenvolupar al mateix temps, el passat dia 28 d'octubre es va presentar a la seu de la Mancomunitat des Pla, i per als ajuntaments que la integren, l'"Agenda per a una política municipal de Joventut", una publicació que informa sobre les problemàtiques més importants que afecten al jovent de Mallorca i els programes que es poden posar en marxa, com habitatge, educació, treball, temps lliure, participació etc.; com també els diferents models teòrics de polítiques de joventut que s'estan aplicant en aquests

Els batles des Pla pogueren escoltar els suggeriments de Buele i de Nanda Ramon

moments, així com diferents models de participació dels joves a la política institucional.

La presentació de l'agenda la féu el Conseller de Cultura i Joventut del CIM, Cecili Buele, juntament amb la Coordinadora de Cultura i Joventut, Nanda Ramon, amb assistència d'un grapat de batles de la Mancomunitat, entre d'ells el de Montuïri. Els responsables d'aquesta Conselleria exposaren les línies bàsiques d'actuació adreçades a persones joves, factibles de ser posades en marxa, considerades com iniciatives susceptibles de desenvolupar als nostres municipis.

50è aniversari de la Cooperativa Agrícola de Montuïri 1949-1999

PRIMERA SETMANA CULTURAL AGRÀRIA

Dies 29 i 30 novembre 1, 2 i 3 desembre a les 20 hores a l'Ajuntament.

* **29 novembre:** Conferència a càrrec de Miquel Àngel Bonet Oliver, enginyer tècnic agrícola.

Temes: Resum de les proves de cultius de cereals, 98-99. - Varietats més rendibles. - Estudi d'una quarterada de cereals - Perspectives de futur del cereal.

* **30 novembre:** Conferència a càrrec de Pere Miralles Cerdà, director tècnic de la finca experimental "Sa Canova".

Temes: Nous sistemes de regadiu i adobs dins cultius hortícoles.

* **1 desembre:** Conferència a càrrec de Llorenç Payeres Capellà, enginyer agrònom i tècnic en races autòctones. **Temes:** Races i plantes autòctones de Mallorca.

* **2 desembre:** Conferència a càrrec de Bartomeu Melis Nicolau Enginyer tècnic agrònom. Tècnic "Pla de Millora Fusebal" i de la Cooperativa Tramuntana.

Temes: Varietats de garroves. Ametlles: Varietats tradicionals enfront de les noves.

* **3 desembre:** Col·loqui i mostra de vins a càrrec d'Armero i Adrover.

Cloenda de la setmana cultural a càrrec del Conseller d'Agricultura, Joan Mayol.

* **4 desembre:** Torrada a la plaça amenitzada per un conjunt musical. Hi haurà ventresca, llom, botifarrons, llangonissa i bon vi. La Cooperativa convida tot el poble.

Glosa

Als meus néts

A una glosa cada dia,
si les cont m'hi sortirà,
com aqueixa amb alegria
una altra ne vaig cantar.
Pes meu nét varen firmar
per 'Mador Toni posar;
varen fer lo que volia,
com na Francisca Maria,
es de sa padrina tendrà.
Molt contenta veig que està
des seu nom veure ocupar;
jo d'això ja m'ho sentia;
tornam vells de cada dia,
no és tara i tothom voldria
es poder-hi arribar.
De sa data quan serà,
això sí que'm 'gradaria;
faria sa despedida
mentre Déu les doni vida
es nostre nom hi serà.

Amador Font

Restaurant PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

Cançons den Biel: entre gloses i poemes

Venir de lluny sols per morir

Quan a les fulles de qualsevol llibre d'història que, bé per motius d'estudi, bé per simple curiositat em tocàs tenir a la mà, sempre que arriba a alguna d'aquelles grans epopeies que foren les quilomètriques incursions d'uns grups d'esforçats darrera un cabdill que, visonari o no, marcà cada un d'ells una fita al giravolta de la humanitat, un esplet d'imatges fabricades dins mi feien contrapunt a la literatura narrativa de la història.

Gengis-Khan tenia una llarga cabellera roja, que embullada amb la barba, quasi no deixava entreveure uns ulls ferroços. Aníbal amb uns braons com a potes de mul somerí semblava estirar del llarg rossegall del seu exèrcit quan pels freus dels Alps queia damunt Itàlia. Hernan Cortés havia deixat a les naus l'estendard de Castella i la creu, i folrat de ferro de cap a peus amb una espasa més feixuga que la de Jaume el Conqueridor, xapava caps d'indis amb més facilitat que nosaltres xapam un meló.

Després, la imatge de l'invasor entrant a la terra conquerida, el dol del vençut, el goig dels guanyadors. Així talment a les pel·lícules.

Un dia, però, em vaig adonar que darrera aquell exèrcit triomfant, hi havia un altre exèrcit, segur que més nombrós,

que no havent perdut la guerra, havien perdut allò més apreciat, la pròpia vida.

Eren aquells desconeguts que, empossos pel seu destí —si fossin animals diríem instint— havien fet camí rera el cabdill i sense saber com havien mort de la manera més boja que es pot morir: d'unes febres, d'una cagarel·la, o ferits per un tret d'un enemic emboscacat en la foscor i el fullatge. Com que no eren ni soldats, mai el seu nom no figurà al llibre d'història ni a les plaques dels cap de cantons dels carrers del seu poble. Un dia de fa molts d'anys, més o manco per a Tots Sants, seia, jo, baix d'un pi, reclam en marxa i escopeta a punt. Sortida de sol els tords entraven de valent.

Un, amollant-se com un pedaç, passà fregant la barraca i es posà a una branca nua tan avinent de mi que quasi li arribava amb la mà. Quan el vaig encarar amb el punt de mira, el seu profund aleinar, fruit d'un llarg i penós viatge, parlava ben clar del camí fet el vespre abans.

El tord no morí aquell matí a l'arribada, tal volta fou un dels pocs que pogué tornar als seus habitatges d'estiu.

Jo, sentimental, com m'agradaria haver fet amb tants i tants de falsos conqueridors sense nom, morts sense saber per què a terres molt llunyanes, vaig escriure per aquell tord aquesta cançó:

Per a un tord

Tu que vens de tan lluny a morir aquí i em portes els records d'una altra terra, d'un lloc ombrívol, llunyà i d'una serra, sens llum ni remors de picarol.

Tu que vens de tan lluny cercant el sol, ocell de plomissó color d'oliva i em regales ton cant que es joia viva: aixeca altre pic ton vol lleuger, traspasa l'horitzó, deixem-nos fer, que si escoltam ton cant és per ferir-te, i si miram ton vol, per aglapir-te, i no cal venir de lluny sols per morir. Tu que vens de tan lluny a morir aquí.

Biel Camps i Ferrer
Hivernada 1970-1999

Glosa

Amb motiu d'una caçada

Què me'n deis de sa caçada que es féu an es Rafal des Pores?
Fa poc menys d'una mesada, tot Mallorca ha fet xerrada, dels setanta conills morts.

En Jaume mostra sa cussa, en Llorenç, es ca d'enguany, i en Toni tot ple d'afany diu pes cafès que és estrany trobar en els seus qualche puça.

Es batle hi envià són pare —que s'endugué sa quissona— i per por d'agafar un "frarc" feu cobla amb sos que prepara aquell de sa Maimona.

Es "Bombero" amb en "Fumat" duia des braç n'Amador, que mig coix hi havia anat com si encara hagués manat al seu costat en "Falcó".

Quan hi aneu altra vegada —que en Pep Roig és generós— tal volta seria hermós fer una crida ben sonada: *Se fa sabre als caçadors que tal dia hi haurà caçada, en Pep fa sa convidada: Dos cans per hom, i escarada, que pagaran sa torrada aquells que quedin pitjors.*

Biel de Sabor

MANS

L'Almoina, 30

Tlf. 16 84 56

Porrreres

S'ha dit que...

☞ Alguns aficionats al futbol es queixen per no poder entrar al camp per les portes d'entrada i haver de passar forçosament per dins el bar. Qualeú va demanar explicacions, però no semblaren convincents.

☞ Certes famílies sol·liciten més vigilància nocturna, sobretot els caps de setmana. I que sigui eficaç.

☞ S'acosta el començament de l'any 2000 i s'espera que les celebracions concordin amb aquesta set-centenària commemoració.

☞ Es desitjaria que es començassin prest les obres del pavelló cobert i piscina climatitzada. Segur que molts en l'hivern utilitzaran aquestes instal·lacions en estar llestes... si és que qualque dia hi estan.

☞ A finals de setembre en Pep "Nofre" exsequeïava es pins d'Es Dau amb tant d'interès que semblava que eren seus. Ara es lamenta que sien tan pocs els qui li hagin alabat aquesta feina. (Ara bé, Bona Pau, que ho va notar, en treu una foto a la primera pàgina: segur que així estarà content).

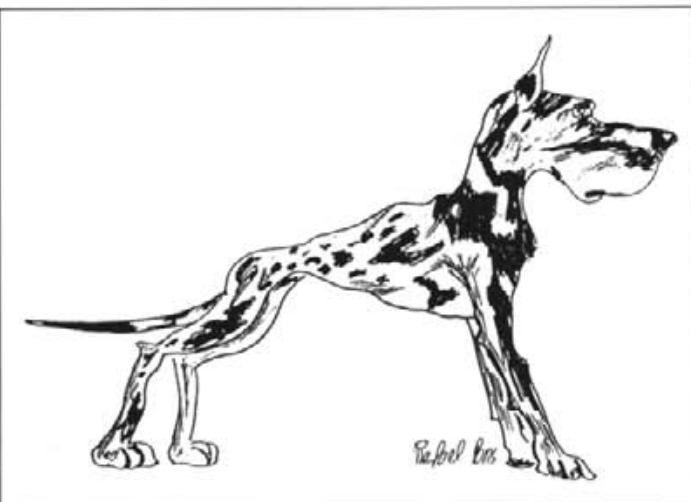
☞ Un que havia d'anar a consolar encara trobà lloc per asseure en es darrer

banc. Però quina fou la seva sorpresa quan va veure que moltes més de cent persones que arribaren darrera ell es "colaren" i li passaren davant. Llavors, tot indignat, ho va escampar... sobretot fent notar la poca vergonya dels "atrebits".

☞ Segons unes comprovacions recents, a la nostra parròquia assisteixen setmanalment a les misses dominicals unes 250 persones (un 10% de la població de Montuïri). Si seguim aquest pas, el proper segle l'hauré de tancar.

☞ És molt trist veure que a l'hora de col·laborar amb les necessitats dels pobres a través de Càrites, Campanya contra la Fam, ajuda als missioners, etc., siguin habitualment les persones que acudeixen a les misses dominicals. Seria bo que tots prenguem consciència que hem d'ajudar als més necessitats fent arribar les nostres aportacions econòmiques a través dels mitjans que s'ofereixen: col·lectes, subscipcions i altres.

☞ Sobre la venguda la "Sa Princesa"

Ca alemany compra sis quarterades de terra per poder-hi anar els diumenges a enterrar els ossos

—per a uns— o de na Maria Antònia Munar —per a altres— (segons el color del qui parla), s'han sentit molta varietat de comentaris: uns d'alabança i altres de desprestigi. Al respecte, quan un deia que a l'Associació de Gent Gran els havia promès tals i quals obsequis i pagar-los el lloguer del local i que per això estaven tots contents, l'altre li respongué: "Si, però ho paguerem amb sos nostros doblers".

☞ Aquesta senyora se n'hauria anat tota contenta si hagués comprovat que a la vila treuria més vots dels que va treure a les darrers eleccions. Per a ella fou una llàstima no tenir a Montuïri més simpatitzants.

☞ Sembla mentida, però és veritat, veure que a un poble com es nostre hi hagi dues terceres edats. I ho deia una persona de mitjana edat, i es preguntava: No seria millor que s'asseguessin a parlar junts, llimar desavenences, anar tots plegats i ben units... perquè si la gent gran en marxa o persones majors (tant se val) ens demostra que no s'entén, quina mena d'exemple donaran als joves que els vénen darrera?

☞ De bell nou es tornen propagar els robatoris, tant que no sols els lladres se'n duen les pertinences alienes de fora vila, com el cas d'un de qui se'n dugueren 50.000 pessetes de dins el cotxe, en el camp, o d'una altra a la vila, també de dins el cotxe, a qui li estiraren la cartera d'una senalleta amb 17.000 pessetes. Alerta, idò!

Vista aèria de la finca Son Picomell, avui ben cuidada i millorada, però ara propietat d'un alemany, n'Axel Blom

L'Ajuntament informa

Canvis de direcció d'alguns carrers de la vila

Amb la idea de descongestionar el trànsit rodat dins el nostre poble, a partir del proper dia 15 de novembre es duran a terme uns mínims canvis de circulació. Aquests canvis es realitzaran al carrer de Palma, en el tros de "Sa Bodega", on estarà prohibit circular en direcció Sant Joan-Palma, i al carrer de Baix, que serà igualment de direcció única en el sentit del carrer de Vicenç Mas fins a Costa i Llobera.

Per altre costat en el carrer Major, des del local de l'antic cinema de Ca n'Aloi fins a la Plaça Major, estarà prohibit aparcar entre les vuit del matí fins a la una del migdia i des de les tres de l'horabaixa fins a les vuit del vespre. I amb aquest mateix horari es restringirà el temps d'aparcament a la Plaça Major, que serà el màxim d'una hora.

Està previst també el canvi d'ubicació de les parades del bus: La que actualment es troba davant "Sa Bodega" passarà al Dau i la de Ca ses Monges estarà ubicada davant s'Hostal.

Restauració i nova ubicació de la Creu de Son Rafel Mas

La Creu de Son Rafel Mas tindrà nova ubicació una vegada estigui restaurada. En aquests moments, tècnics del Patrimoni del Consell Insular i de l'Ajuntament de Montuïri estan estudiant aquesta nova ubicació.

La reconstrucció de la Creu la realitzarà el mestre de pedra, Gori Puigserver, de reconegut prestigi dintre del seu camp. El temps estimat per realitzar la feina és d'uns nou mesos.

Sol·licitud de subvencions per part de l'Ajuntament

La primera fase del clavegueram de Sa Corona està a punt de finalitzar, i per aquest motiu l'Ajuntament ha sol·licitat al POS (Projecte d'Obres i Serveis) les subvencions oportunes per a la realització de la segona fase, la qual inclou la zona del camp de futbol i el polígon de

Algunes innovacions distingiran Sa Fira d'enguany

serveis. Al mateix temps es demana de bell nou la subvenció per a la creació del pavelló cobert al Revolt.

Nou horari en el Punt d'Informació Juvenil

El Punt d'Informació Juvenil torna a tenir les portes obertes, una vegada haver-se ocupat la plaça deixada vacant per Catalina Barceló, degut al seu trasllat per impartir classes a l'illa d'Eivissa. La nova encarregada del Punt d'Informació Juvenil és Joana Serra, la qual atindrà al Local Jove els dimecres de les 17 a les 20 hores i els dissabtes, de les onze a les tretze hores.

Concurs de postals nadalenques

L'Ajuntament de Montuïri convoca un concurs de postals nadalenques entre els nins i nines del nostre poble. El tema d'aquest concurs és Nadal, i el dibuix

guanyador serà el que s'utilitzarà com a felicitació de Nadal per part de l'Ajuntament. Hi podran participar tots els nins i nines de Montuïri fins a l'edat de 14 anys. Posteriorment, amb tots els dibuixos presentats es farà una exposició.

Avanç i innovacions dins del programa de Sa Fira

Encara que hores d'ara no està enllestint el programa de les celebracions que se celebraran en motiu de la fira d'enguany, podem anticipar que es tenen prevists (baldament alguns sense confirmació), a més les exposicions i concursos ja tradicionals de cada any, com els de perdis, cans, etc., els següents actes:

- Dia 28 de novembre, una nova edició, la IV, del Cros Joan Barceló.
- A més d'algunes conferències organitzades amb motiu de les noces d'or de la Cooperativa, es té prevista una xerrada sobre cans raters.
- Presentació del llibre *Montuïrers a la Guerra Civil (1936-1939)*.
- Mostra de fotografies de 25 anys enrere sobre la celebració a Montuïri del certamen de *Cançó des camp i colles de xeremiers* (25 agost 1974).
- Exposició de xeremies i flabials.
- Activitats esportives diverses.
- Pel·lícules a la Sala Mariana.
- Trobada de xeremiers i Bomba Atòmica.

Es preparen molts d'actes amb motiu de
SA FIRA
Participa-hi

L'empedrat del carrer des Pujol

Un els darrers dies de setembre passat començaren a descrostar el carrer des Pujol des de la confluència dels carrers des Mig i Vanrell fins als carrers del Calvari i des Forn. Durant aquest passat octubre s'han dedicat a la tasca d'empedrar i és de preveure que quedi tot enllestí dins aquest novembre.

Excursió

23 montuïrers, quasi tots persones majors, des del 2 al 6 d'octubre realitzaren una excursió pels Pirineus catalans, visitant Cerdanya, Vall de Núria, Andorra, La Molina, Puigcerdà, Ripoll, Ribes de Fresser, Fonts del Llobregat i Seu d'Urgell com a llocs més emblemàtics. Retornaren molt satisfets.

Activitats de les associacions de majors

Des de principis d'octubre els integrants de les associacions de gent gran i major han retornat a les seves activitats. Sembla que la gimnàstica és la que compta amb més participants, però el ball i diferents tasques manuals també tenen gran acceptació.

La Presidenta del CIM a Montuïri

Per tal de retre visita a l'Associació de Gent Gran de Montuïri, la Presidenta del Consell Insular de Mallorca, Mª Antònia Munar, vengué a Montuïri el capvespre de dia 21 i a un local del carrer Rector Escarrer es va reunir amb l'esmentada l'Associació, on hi hagué parlaments i es va obsequiar als assistents amb un bon refresc. Dita Presidenta va prometre l'ajuda econòmica que fes falta.

Programa de Santa Cecília

Amb motiu de la festivitat de Santa Cecília el Patronat de Música de Montuïri organitza:

-Dissabte dia 20 de novembre, a les 20'30h concert d'una coral de la Federació de corals de Mallorca.

-Diumenge dia 21 de novembre a les 11h missa cantada en honor de Santa Cecília. A continuació, concert de la Banda de Música, Conjunt Instrumental i alumnes de l'Escola de Música de

Mª Antònia Munar volgué saludar un bon nombre d'assistents

Montuïri.

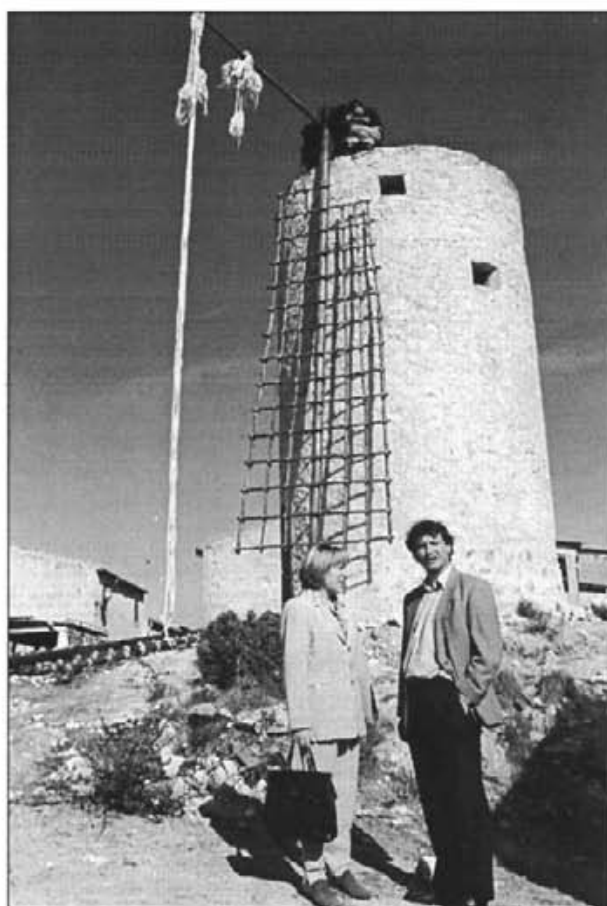
A les 14h dinar de germanor a Cas Carboner. Podran adquirir els tiquets els dies 15, 16 i 17 de novembre a l'Ajuntament en hores d'oficina.

(Col·laboren: Ajuntament de Montuïri, Parròquia Sant Bartomeu, Sa Nostra, Banca March, La Caixa i Patronat de Música)

Restauració del Molí den Ferrando

Dia 28 d'octubre tengué lloc la presentació de la restauració del Molí den Ferrando. Aquest dia es varen col·locar les aspes i el capell i encara que la tasca no romanagués conclosa totalment, ho fou en dies successius. A dit esdeveniment hi assistiren a més del propietari, Joan Ferrando, la Vicepresidenta del CIM, Mª Antònia Vadell, el

Batle de Montuïri, Gabriel Matas, el Coordinador de Promoció Econòmica i Ocupació, Bernat Aguiló, el Director de Fodesma, Antoni Colomar i altres convidats. Cal dir que econòmicament hi han contribuït la propietat, l'Ajuntament i el CIM. Aquest és el primer dels vuit molins de caire fariner que es pretenen

La Vicepresidenta del CIM i el Batle de Montuïri en el moment de col·locar les aspes al Molí den Ferrando

reestructurar a Montuïri, si bé es féu avinent, que abans, en aquest molí, ja s'havien reparat els fonaments i realitzat un anellat superior entre d'altres millores. S'espera, per altra part, que es rehabilitin la resta del molins del Molinar i es dugi a terme l'adequada il·luminació nocturna.

El Conseller d'Agricultura visità la Cooperativa

El passat dimecres 6 octubre el Conseller d'Agricultura, Joan Maiol, la Directora general d'Agricultura, Margarida Estelrich i el Director d'infraestructures agràries, el montuïrer Mateu Ginard, visitaren la Cooperativa Agrícola Montuïri.

Assistiren a rebre'ls i intercanviar impressions referent a la problemàtica rural el Batle, Gabriel Matas, el regidor d'Agricultura, Mateu Fiol, als quals els informaren dels problemes que pateix el camp referent a la sequera, i els baixos preus. I per altra part i essent que enguany la Cooperativa celebrarà, coincidint amb la fira, les noces d'or, per organitzar els actes per celebrar tal esdeveniment, s'interessà el regidor de festes Antoni Nicolau el qual s'ofertà a col·laborar i a aportar tot quan sia necessari per al millor desenvolupament d'aquestes jornades commemoratives.

En primer lloc el conseller visità tot el magatzem, el president Miquel Mascaró l'informà de com es du a fi la comercia-

El Conseller d'Agricultura i altres personalitats visitaren la Cooperativa

lització de les mercaderies i com es distribueixen les que arriben subvencionades.

El conseller explicà que enguany el repartiment de les llavors de cereals estan subvencionades en 40 pessetes kilo pels qui són autèntics pagesos, en 20 pessetes pels qui, encara que vagin a guanyar algun jornal, la pagesia és la seva activitat principal, i sense subvencionar els qui conren però que no són pagesos.

Aquí el gerent, Gaspar Mas, suggerí la conveniència d'elaborar un padró per saber amb més coneixement els qui en realitat fan de pagesos ja sigui amb dedicació absoluta o bé que el conrear sigui la seva activitat principal, ja que, tot i que estiguin afiliats a la Seguretat Social Agrària, no fan de pagesos. Generalment són dones les qui hi estan, el marit ha d'anar a guanyar el jornal fora del conreu i la dona a vegades també o bé fa de mestressa de casa.

La directora d'agricultura, Margarida Estelrich, contestà que serà difícil el fer-ho ja que estant inscrits a la Seguretat Social Agrària oficialment consta que realitzen tal activitat.

A la pregunta sobre els rumors que la llet ha de baixar de preu, els ramaders troben que ja està a un preu molt baix. Respongué el Conseller que s'està treballant al respecte i que s'han tingudes

reunions amb els ramaders, industrials formatgers i centrals lleteres i avui mateix ha de tenir una entrevista amb el Ministre d'Agricultura per, entre tots, mirar de resoldre tan greu problema.

Respecte a les subvencions que moltes van a parar als qui no fan de pagesos aquestes vénen de Brussel·les i que serà difícil fer un repartiment just. No obstant per part de la Conselleria es farà tot el que es pugui per protegir la pagesia.

El president Miquel Mascaró l'informà que la cooperativa en conveni amb l'Ajuntament des de fa uns anys és l'encarregada d'engravar els camins rurals que no estan asfaltats. S'arrangen bé i al cap de poc temps ja es tornen a desfer degut a que aquests jeeps que tenen la base a Son Mesquida organitzen curses i caceres i anat a la velocitat pels camins engravats ben aviat es tornen desfer. S'hauria de veure si els fan arranjat als qui fan mal bé.

I essent que enguany es compleix el 50è aniversari de la fundació de la Cooperativa es dignà llegir la primera acta on quedà constituïda la primera junta rectora. Tal acta du data 22 de desembre de 1949. I amb motiu de la celebració de tal esdeveniment es comprometé assistir a la fira i al dinar on es retrà homenatge a les persones que l'any 1949 la fundaren.

Sion Nicolau

Programa Confiança.
Guanyarà sempre

PREPARANT EL 2000

fon 7 SA NOSTRA 971 757 242

"SA NOS TRA"
CAJA DE SALARS

SOL LICITI EL CATALÓ DE REGALS A LA SEVA OFICINA
OFERTA VALIDA FINS AL 31/01/00 O FI D'EXISTÈNCIES

BERENARS
MENÚ ECONÒMIC
RESTAURANT A LA CARTA
MENJADOR PRIVAT

Sales per a
BATEIGS
COMUNIONS
NOCES
CONVENCIONS
etc. etc.

Telèfon 971 64 40 01
Carr. Palma-Manacor, km. 30
MONTUÏRI

Jerònia Lladó Vich, doctora en biologia i investigadora

Ja ha treballat a laboratoris dels EE.UU. i allà continuarà investigant

A la nostra entrevistada —Jerònia Lladó Vich— una bona part de la gent del nostre poble no la coneix personalment. La presentarem: na Jerònia és filla única d'en Josep Lladó "Miró" i de na Maria Vich. No massa aficionada a la gresca de les sales de festa, ha posat i posa el seu interès i atenció a l'estudi, al saber, a la cultura; a la recerca de nous camins que estan encara per descobrir dins aquest conjunt de coneixements que es diu ciència.

Parla amb una certa timidesa i el que expressa sempre és interessant i convincent. Amable i receptiva, les paraules brosten d'ella amb facilitat; el seu vocabulari és extens.

Bona part de la seva vida l'ha passada dins de la Universitat i centres d'investigació. Les seves estades a Montuïri han estat sempre escasses i curtes.

Va néixer en el nostre poble el 25 de desembre del 71. Estudià BUP i COU a l'Institut de Lluçmajor i continuà després a la Facultat de Ciències de la UIB on estudià biologia.

Estant en aquesta Universitat treballava en un laboratori i al mateix temps estudiava neurofarmacologia. Un cop llicenciada començà els estudis per al doctorat. Passà després a la Universitat de Lleida i dins la Facultat de Medicina va prosseguir els estudis abans assenyalats com a becària pre-doctorat del Ministeri d'Educació i Ciència. Mentrestant, en el

98, treballà a uns laboratoris a Carolina del Nord i assistia a un congrés de la seva especialitat a Los Àngeles (EE.UU.) aprofitant una estada d'uns cinc mesos en aquell país.

El 28 de juny d'anguany, a la Universitat de Lleida féu la lectura i defensa de la seva tesi doctoral. El tema: "Efectes

neurotòxics i neurotròfics dels receptors de glutamat sobre la motoneurona espinal en desenvolupament". O sia: Estudis sobre el paper d'una substància química, present en el sistema nerviós durant el seu desenvolupament dins aquest sistema.

Aquests estudis s'han desenrotllat bàsicament damunt embrions de pollastre. Un poc complicat traduir i sintetitzar les explicacions que ens dona na Jerònia, però esperem que el lector podrà veure amb una certa claretat, per on van el tirs.

Dins la seva discreció i senzillesa se li nota, quan s'explica, la càrrega científica que duu acumulada. Com totes les persones d'abundants coneixements científics o literaris, la seva personalitat, atreu i el temps es fa curt durant el diàleg.

— Una definició de la biologia?

— Molt senzill —ens diu la nostra interlocutora—, la biologia és l'estudi de la vida.

— Com està la investigació al nostre país?

— La investigació al nostre país —ens diu— té bastant que desitjar encara. No vol dir que aquí no tinguem intel·ligències brillants. Hi són, el problema està en els mitjans a l'abast de l'investigador. Per exemple, vaig estar treballant a un laboratori de Carolina del Nord, als EE.UU., on tenen uns mitjans al seu abast que nosaltres no tenim al nostre país. Aquí està la diferència. Continuant amb el tema, per exemple: ara estic esperant una beca post-doctoral per continuar els estudis d'investigació a estranger. Quan acabin els fons de la beca tal volta no trobi treball a Espanya. Com jo, molts. No queda més remei que quedar a l'estranger, i aquest país, sia el que sia, es beneficia de les inversions que ha fet damunt nosaltres l'estat espanyol.

— És de tots sabut que la biologia es divideix en moltes branques. On dirigeixes les teves investigacions en concret?

— Sempre m'he dedicat a la neurociència; primerament en farmacologia i llavors en biologia cel·lular i del desenvolupament.

— En què se centraran des d'ara els teus treballs i a on?

— En el futur el meu treball se centrarà

Taller mecànic Planxa i pintura

Constantino Ruiz González

C/ Ramon Llull, 46 • Tlf. 64 61 84 • Montuïri

sobre l'estudi d'una malaltia neurodegenerativa, coneguda com "Esclerosi Lateral Amiotròfica". He rebut ofertes per anar a Johns Hopkins University de Baltimore EE.UU. Uns laboratoris de prestigi.

- Saps que ens ha impressionat el volum, l'extensió de la teva tesi doctoral?

Somriu lleugerament quan contesta.

- Si amb la meua tesi he aportat un petit gra d'arena en aquest gran edifici on es troba la solució, la cura de les grans malalties, em don per satisfeta.

- Has publicat algun treball damunt revistes especialitzades?

- És clar. Els estudis que fas, les investigacions, s'han de donar a llum. És un mode d'ajudar a la ciència per curar o alleujar els mals de la humanitat.

S'aixeca de la cadira dient:

- Espera un moment per favor.

Un minut després torna amb un paquet gruixat de revistes tècniques estrangeres editades en anglès i alemany, que diposita damunt la taula.

- Mira, aquí estan els meus treballs que he publicat a diferents revistes internacionals.

N'hi ha una sèrie d'alemanyes, les altres són angleses o nordamericanes. En treu una d'entre elles: el "Journal of Neuroscience", de Washington.

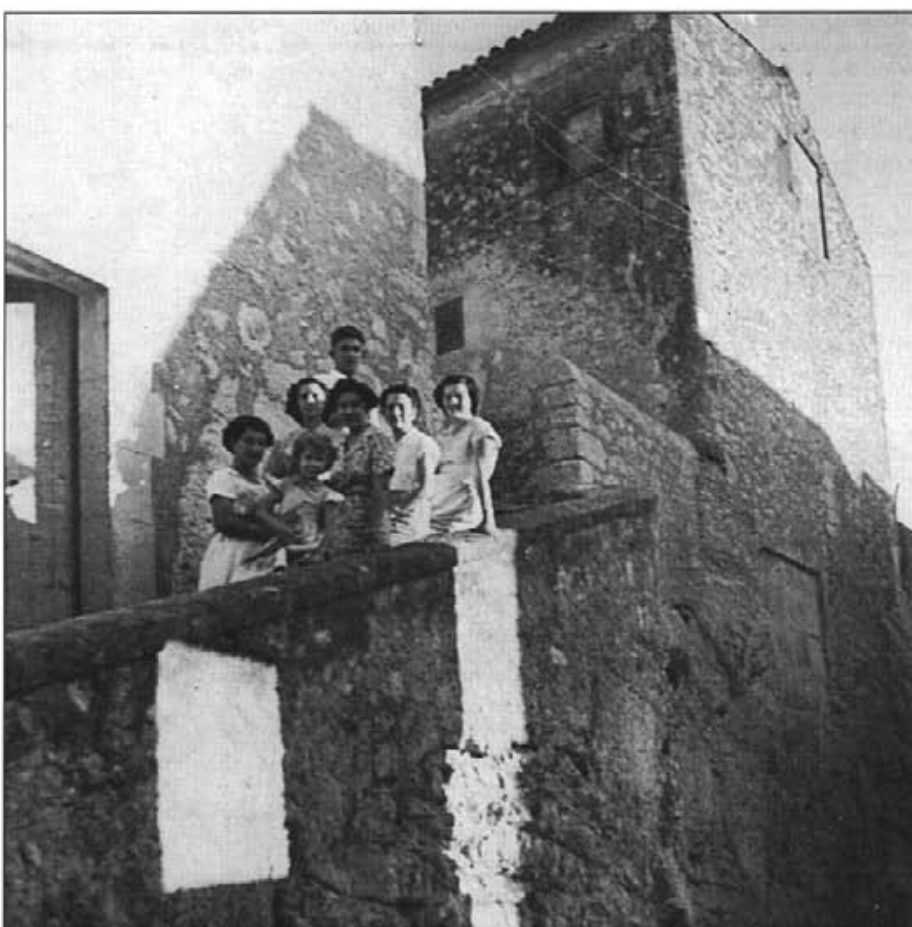
- Aquesta -ens diu- és la darrera que ha publicat un dels meus treballs.

- Poden, els investigadors, donar solucions a curt o mitjan termini a problemes que tenim o tendrem de cada dia més greus a nivell planetari, com són l'aigua potable i els carburants, per exemple, elements vitals per a la humanitat, entre molts d'altres.

- La ciència -contesta pausadament la nostra entrevistada- no es prodiga en resultats a curt termini... Però si els líders polítics internacionals, del color que fossin, estudiassin el problema d'un mode fred o actuassin en conseqüència, sens dubte els resultats de les investigacions tendrien més eficàcia.

- Una pregunta que té relació amb l'entorn en què ens movem: què diries als agricultors que empren productes químics habitualment, dins dels nostres cultius, arreu del camp?

- Ah! Els agricultors menegen i tenen en les seves mans productes delicats;

Una altra foto del carrer de la Peña, abans de la reforma

De l'escalonada del carrer de la Peña, d'abans de la reforma actual, encara hem trobat aquesta altra foto mostant-nos un grup de persones que allà posaren

tractant-se d'insecticides, fungicides, herbicides o similars, si empren el producte tal com diu l'etiqueta, molt bé. Però afegir-hi més dosi o fer mescles pel seu compte, o sia no anar alerta en la manipulació o ús, pot tenir resultats tràgics. Tinguem en compte que moltes vegades

el efectes damunt el cos humà es manifesten a llarg termini.

- Cada dia se'n sent parlar més: què són els productes transgènics?

- Aquesta expressió l'hem d'aplicar als animals o plantes que contenen algun gen
(Continua a la pàgina següent)

Instal.lacions elèctriques

**Son
Picornell**
971 644 096 ■ Montuïri

- instal.lacions en general
- canvis tensió
- automatismes barreres i cotxeries

energia solar i eòlica
instal.lacions i venda de material

 600 527 829

Pressupost sense compromís

(Ve de la pàgina anterior)

aliè en tots les seves cèl·lules somàtiques i terminals, que ha estat introduït artificialment en alguna cèl·lula d'aquests dos tipus o en un embrió primerenc.

– Està canviant el clima a nivell planetari?

– Mira, no tenc dades per dir que el clima canviï. Però és possible. Ara bé, si ens referim a la nostra illa, no oblidem les grans sequeres que hem patit al llarg de la nostra història.

– Derivem cap a altres temes de tipus més personal. Per viure: el poble o la ciutat?

Ens mira amb semblant somrient.

“La solidaritat humana encara no està a nivell de la tècnica”

– M'agrada molt l'ambient del poble, la vida relaxada i tranquil·la... però la ciutat té el fet cultural que és molt important. I continuaré amb el poble: tenc la sort d'estar envoltada de persones que encara viuen els costums d'un temps i que són dignes de conservar.

– Què et preocupa de la societat a nivell mundial?

– Em preocupa l'absència de cultura que es respira, la fam, la misèria, la violència... Amb tants de mitjans que tenim al nostre abast no som capaços de solucionar aquests

problemes i crear un món millor.

– Les teves aficions?

– M'agraden la música, la literatura, viatjar, l'excursionisme...

– Com passes els teus moments lliures o fins de setmana?

– Si és en l'estiu, a nedar, i qualsevol temps, a escoltar una conferència, llegir, com he dit abans, estar amb les amistats, fer esport... Però sobretot, si puc, assistir a algun acte cultural: em don per satisfeta.

– Ets persona solitària o t'agrada estar acompanyada?

– Et diré: m'agrada estar acompanyada, però també estar sola; posar les idees en ordre i viure aquests moments completament meus.

– El progrés tècnic i el progrés humà o social, aquí els percebem mitjançant la premsa, ràdio i TV. Podries fer un comentari?

– Sobren comentaris. Tots veim el desgavell del tercer món. I les contradiccions. No. Vertaderament la solidaritat humana encara no està a nivell de la tècnica.

– La qualitat que més admires en una persona?

– La sinceritat.

– Què predomina en tu, en el teu mode de ser: el pessimisme o l'optimisme?

Ens respon amb el seu etern somriure.

– Consider que som optimista, però sense eufòria, si bé en certs moments m'envaeix un sentiment que si no ho és, sembla molt al pessimisme.

Deixam na Jerònia desitjant-li encert i sort en les seves investigacions. Poc després hem recordat les fotografies que ens havia mostrat a rel del seu doctorat. En elles infinitat d'alumnes del seu curs o altres, l'enrevoltaven. Cares alegres. Algunes agafades als seus braços com si desitjassin que es quedàs amb elles. Segur que a les llunyanes terres dels Estats Units, a més del calor dels seus pares tendrà les notícies i l'amistat d'aquestes amigues. Nosaltres li desitjam també un futur esplendorós. Tenim el feliç pressentiment que sentirem parlar de na Jerònia.

Miquel Martorell Arbona

OMEGA

Cindy Crawford's choice

New Constellation

OMEGA

The sign of excellence

Joyas Fermin

MONTUÏRI ABANS I DESPRÉS DE 1300 - XIII

L'any 1316 ja trobam rendes reials i cases del batle de Muntueri

1316, 25 febrer.- Francesc Verger marmessor del testament de Guillem de Tolosa posa venal un pati que el corredor públic Arnau Mas el subhasta i Pere Bosseguays ofereix 35 sous ⁽¹⁾.

12 març.- Arnau Mas i muller Alicenda venen a Pere Rotger unes cases i pati a la vila reial de Muntueri, a l'honor que fou de Jaume de Caldes, per preu de 50 sous ⁽²⁾.

29 març.- Pere Cases ven a Bernat Peretó un tros de terra per 47 sous. Més ven a Pere Massot una quarterada per 57 sous i 6 diners ⁽³⁾.

13 agost.- Miquel Guerau estableix a Domingo Bosch un cairó a la vila reial de Muntueri a cens de 9 diners i 22 sous d'entrada ⁽⁴⁾.

18 setembre.- Nicolau Jenover i muller Bernarda venen a Andreu Mayol unes cases i cairó a la pobla de Muntueri, confrontant amb una tenència de Bernat Sespital i el mur, per peu de 4 lliures i 10 sous ⁽⁵⁾.

1 Octubre.- Guillem Guilmon i muller Benvenguda venen a Esteve Pelliper un hort per 20 sous.

- Ramon de Tàrraga i muller Pascala venen a Guillem Borell un hort per 27 sous ⁽⁶⁾.

- Pere Bru i muller Asperta venen a Esteve Pelliper 4 quarterades i 3 quartons a l'honor que fou de les monges de Santa Margalida, per 70 sous ⁽⁷⁾.

3 novembre.- Jaume de Bages i muller Alicenda venen a Bernat de Bages una quarterada i mitja de vinya i 22 sous censals, per 25 lliures ⁽⁸⁾.

- Berenguer Tallada i muller Armesenda venen a Esteve Pelliper un tros de terra confrontant amb el mur per 70 sous. Més venen a Pere de Ripoll mig cairó i cases confrontant amb el mur, més 2 sous i 3 diners censals per 70 sous ⁽⁹⁾.

1316.- Rendes reials de Muntueri, el vi fou venut a Bernat Pasqual i Bernat Rovira per 25 lliures; l'hortalissa a Guillem Borell per 4 lliures; lloguer de forn que té Berenguer des Lor 5 lliures i

5 sous; d'en Monet Mestre per cens del molí de Pina una lliura; Censal en diners i gallines i lloguer de cases 89 lliures, 13 sous i 9 diners; cens del que fou de les dones de Santa Margarita 38 lliures, 7 sous i 8 diners; blat de l'alqueria de fou de dites dones 18 quarteres, una barcella, ordi idem; un farraginal

d'ordi 6 quarteres; blat de la parròquia 410 quarteres i 3 barcelles; ordi idem. Rebuda dels batles fora de la Ciutat; "Item d'en Pons de Cases del batle de Muntueri que havia haïdes de la sua batlia VIII lbrs. XV s. V d.". D'altra banda la dita Procuració paga 3 lliures, 7 sous i 4 diners per adobar les bótes i cups del celler de Muntueri ⁽¹⁰⁾.

1317. 26 gener.- Bernat Peretó i muller Maria venen a Ramon de Tàrraga un tros de vinya per 20 sous ⁽¹¹⁾.

12 agost.- Arnau de Puigalt ven a Ferrer Deuslosal un tros de terra per 6 lliures ⁽¹²⁾.

16 agost.- Guillem Rafal i muller Alicenda venen a Pere Bru una quarterada confrontant amb el mur, per 80 sous. Més dues quarterades i mitja confrontant amb el torrent, tenència d'en Mirayes, carrer que va a l'església vella, per preu de 13 lliures i 12 diners ⁽¹³⁾.

7 octubre.- Pere Savit i muller Alicenda venen a Jaume Rupia un cairó a la vila reial de Muntueri, confrontant amb el mur, per 70 sous ⁽¹⁴⁾.

17 octubre.- Bernat Casanova i muller Sibília venen Bernat Sussia un tros de vinya per 30 sous ⁽¹⁵⁾.

9 desembre.- Pere Ripoll i muller Alicenda venen a Bernat Sussia un cairó per 23 sous ⁽¹⁶⁾.

1318, 12 maig.- Ramon de Tàrraga i muller Pascala venen a Berenguer Taya una cases i cairó a la vila de Muntu-

Son Collell: façana tota coberta d'heura

eri, honor de fou de Jaume de Caldes, confrontant amb el mur, per 30 sous ⁽¹⁷⁾.

1 agost.- Ramon Rupia estableix a Bernat Roca una cairó confrontant amb la tenència d'Arnau Mirayes, mur assignat a la vila, a cens de 18 diners i 9 diners d'entrada ⁽¹⁸⁾.

13 setembre.- Berenguer Vermell ven a Bartomeu Casanova una quarterada en part plantada de vinya, confrontant amb la tenència de Pere Gramatge, per 20 lliures ⁽¹⁹⁾.

7 octubre.- Joan Tàrraga, habitador de la vall de Benalbafar marmessor de Pere Ballester de Muntueri fa subhastar mitjançant el corredor públic, un censal sobre unes cases. Pere Mieres va oferir 20 sous ⁽²⁰⁾.

Ramon Rosselló Vaquer

- 1) ARM ECR 358 f. 676.
- 2) ARM ECR 358 f. 79v.
- 3) ARM ECR 358 f. 81.
- 4) ARM ECR 358 f. 131v.
- 5) ARM ECR 358 f. 134.
- 6) ARM ECR 358 f. 135.
- 7) ARM ECR 358 f. 135v.
- 8) ARM ECR 358 f. 137.
- 9) ARM ECR 358 f. 138.
- 10) ARM RP 3.037 f. 11, 22 i 27.
- 11) ARM ECR 358 f. 145.
- 12) ARM ECR 358 f. 155.
- 13) ARM ECR 358 f. 156.
- 14) ARM ECR 358 f. 159.
- 15) ARM ECR 358 f. 159v.
- 16) ARM ECR 358 f. 163.
- 17) ARM ECR 358 f. 206.
- 18) ARM ECR 358 f. 211.
- 19) ARM ECR 358 f. 216.
- 20) ARM ECR 358 f. 218.

Carta oberta al poble de Montuïri

El que motiva aquesta carta no són dubtes, ja que no en tenc cap ni un amb aquest tema, però sí una sèrie de reflexions que al llarg d'ella vull plantejar, per contestar a la carta que es publicà al darrer número de la revista **Bona Pau** i firmada pel grup Municipal PSM-PSOE. Aquesta exposició seria més llarga, però no vos vull avorir en tanta de lletra.

En aquesta carta s'ha volgut fer una anàlisi de la meua labor durant vuit anys, i de la que probablement n'hi haurà pels quatre anys que venen. Ho han resumit amb una pàgina, jo intentaré contestar-los amb dues.

EXPLICACIONS A UNA CRÍTICA

Vull explicar que és el que he fet i el que pens fer dins l'Ajuntament de Montuïri, que no es redueix simplement a les tasques de temes culturals, sinó que inclou també Turisme, Educació i Patrimoni.

En principi em critiquen la meua manera d'ésser. Segons el grup municipal del PSM-PSOE tenc una actitud de menyspreu cap a ells, sols puc dir que aquesta és la meua manera d'ésser, i no és menysprear sinó que quan tenc una cosa pensada hem dedicat a realitzar la feina que m'he proposat i procurant fer-la de la millor manera possible, això sí, a pesar de lo que pensin ells.

Es fàcil criticar per criticar, sense anar a cercar explicacions abans de fer segons quines declaracions. Ho dic per les declaracions que aquests senyors han fet sobre el tema del Pou del Rei, que està abandonat a la mà de Déu, que està pitjor que abans, si esta ple de ciment, si no s'hi ha fet res per arreglar-ho, etc...

ES POU DEL REI

Els puc dir que, en principi, es Pou del Rei no està ple de ciment, tal com es comenta, sinó simplement cobert amb una placa de ciment perquè no s'hi tirin porqueries dedins, ja que per un costat Sanitat va avisar al Consistori que si no s'hi posava remei l'hauríem de clausurar. Davant aquest problema l'equip de govern va decidir fer net es

Pou del Rei, traient algunes camionades d'escombrires, d'entre les quals hi havia esquelets de cans morts, piles, bicicletes, llunes buides i mig buides d'oli, bosses de fums, i fins i tot un motoret, entre altres coses.

Per altre costat s'han mantingut converses amb Gesa perquè canviï el transformador de lloc, ja que el que nosaltres volem és que el Pou quedi com estava abans. Per això hem mantingut també unes conversacions amb el Sr. Joan Ferrando per tal que ens cedís un terreny a tsal efecte. Aquestes negociacions estan a punt d'arribar al seu termini. És per això que ara hem presentat aquest tema com a objectiu del nostre programa electoral i no abans, ja que és ara quan podem dir que es pot fer i no temps enrere, que no era possible fer-ho.

ASSISTÈNCIA A ACTES

Un segon punt del que vull informar i que es refereix a la meua assistència o no als diferents actes culturals que organitzen associacions de Montuïri, fins i tot el mateix Ajuntament, he de dir que durant el temps que he estat i som responsable de l'àrea de Cultura he assistit a quasi tots, menys aquells que per motius personals m'ha estat impossible assistir-hi i altres que no no se m'ha convidat personalment ben aposta i amb una segona intenció. Aquestes absències han estat mínimes al llarg d'aquests vuit anys, la qual cosa no puc dir de l'oposició, ja que respecte a innombrables actes que s'han realitzat a l'Ajuntament —especialment conferències culturals— els he vist a molt poques, diria que es poden contar amb els dits d'una mà. Sense anar molt lluny, en el darrer ple ordinari que es celebrà a l'Ajuntament hi va haver dos regidors, el Sr. Ginard i el Sr. Servera, que no varen assistir, i pens que també degueren tenir els seus motius personals per no poder atendre les seves obligacions amb el poble. Es queixen que en feim pocs i a més a més no vénen. Què vos pareix?

COMISSIÓ DELS 700 ANYS

Respecte a la reunió de la Comissió dels 700 anys, a la qual hi va assistir el Sr. Ginard, vaig exposar certes puntuacions sobre la línia duta a terme fins el present i quina seria la meua línia d'actuació a partir d'aquests moments. Sembla ser que això no va agradar a segons qui de la Comissió i també al Sr. Ginard i per aquest motiu van "aplegar els tapins". En quant als altres membres, varen decidir continuar a la reunió i donar-se un marge de temps per pensar. El fet és que a la darrera reunió celebrada dia primer d'octubre assistiren quasi tots el components de la Comissió; es va xerrar tranquil·lament, exposant els diferents punts de vista, contradictoris en qualque matèria —cosa molt normal quant es reuneix un grup per discutir diferents temes—; la sang no va arribar al riu.

La meua intenció no és que desaparegui aquesta comissió l'any vinent, quan acabi l'aniversari del 700 anys, sinó tot el contrari, si als components de la mateixa els pareix bé que aquesta comissió segueixi oberta durant tota la meua legislatura no hi haurà cap problema sempre i quan l'objectiu sigui enriquir culturalment el nostre poble. Ara han de comprendre que jo, com a responsable polític, en segons quines decisions sí que crec que tenc la darrera paraula, ja que el poble em passarà comptes de com s'han gastat els doblers, lògic per altre banda.

CREU DE SON RAFEL MAS

El darrer punt i que, al parèixer és el que mou tot aquest enrenou, segons els regidors del PSM-PSOE, és la Creu de Son Rafel Mas, ja que em van acusar de ser el responsable que la tomassin, que s'hagués deixat a la mà de Déu.

Efectivament la Creu estava bastant deteriorada, però per dur a terme la restauració, el primer pas era canviar-la de lloc, i un cop estudiats els diferents emplaçaments, el que tenia més possibilitats era el que es trobava al començament de l'Avinguda d'Es Dau. La complicació estava en què, al mateix lloc on havíem d'ubicar la Creu s'havien de

realitzar les obres del "Pla Mirall", i fins que s'acabassin no era convenient canviar-la. Com se sap aquestes obres finalitzaren el mes d'agost. I, mentrestant, varen arribar les festes de Sant Bartomeu i va tenir lloc aquest trist esdeveniment: un camió va tirar la Creu a terra. El Consistori es posà en contacte amb el servei de Patrimoni Històric del Consell de Mallorca, sol·licitant un Tècnic de Patrimoni per a la reconstrucció de la Creu de terme. La primera setmana de setembre es presentà a l'Ajuntament, realitzant un primer diagnòstic del seu estat, i definint la intervenció a realitzar. Aquesta passava per contractar un mestre de pedra, recomanant al Senyor Gori Puigserver, de reconegut prestigi dins el seu camp.

REPROVACIÓ

Quan arrib a la part de la reprovació per la meua actitud, al meu cervell acudirien una sèrie de pensaments i idees que feren que, instintivament es pintàs un somriure a la vegada irònic i de satisfacció, ja que vaig pensar que dia 13 de juny tots els grups polítics vàrem passar pel sedàs del poble. El meu somriure va ésser que pensant això em fes gràcia la paraula reprovació. Crec que tots sabeu a qui va reprovar el poble de Montuïri el dia de les eleccions. La idea de ser governats per aprenents "d'Ayatollah" no va convèncer la majoria de la gent del nostre poble, el fonamentalisme radical està obsolet.

Vos veng a dir això perquè de quasi tot el que a mi se m'acusa va ésser abans de les eleccions, per això quin somriure, o millor dit quines rialles, pensant en el 13 de juny!

Vos puc dir que abans de les eleccions aquests senyors ens feien bafa de que no cabien, com abans de les eleccions, dins un sol cotxe. Per desgràcia seva caben dins un Seat 600, estrets però hi caben.

RECOLZAMENT DEL POBLE

Ja sabem el desgast que duu el comandar, i que no sempre els que comanden fan les coses bé, que de vegades ens equivocam, així i tot el poble per majoria "abrumadora" ens va votar a nosaltres, ja que vàrem fer més vots

que la darrera vegada i més que tots els altres junts, el grup PSM-PSOE a pesar d'anar junts, varen fer menys vots que la darrera vegada per separat. Deuen haver analitzat el perquè d'aquests resultats? Millor que no i així el Partit Popular governarà més anys des que va viure en "Matusalen". Seguiu així que anau bé. També vos vull destacar la sorpresa dels periodistes quan descobreixen certes coses. La ressenya que publicava el diari "Ultima Hora", a l'espai "S'Era" el dia 8 d'octubre, pel Sr. Miquel Segura, deia així: "Ahora me entero de que el flamante Director General d'Infraestructures Agràries, un tal Mateu Ginard, es concejal del PSM de Montuïri y hombre de extrema confianza de Don Pedro. Hasta ahí todo muy normal, porque los carguitos son para los amiguetes, también en la orilla izquierda del Mississipi. Lo curioso es la profesión del susodicho, que no es ingeniero agrónomo, ni economista, ni tan siquiera agricultor raso, sino... enfermero"! Com podeu veure el portaveu del PSM-PSOE de Montuïri ja es conegut fora de les fronteres del nostre poble.

ASPECTES CULTURALS

Tornant als temes que vos preocupen de la meua feina dins l'Ajuntament de Montuïri i pel que fa al meu poc interès per la cultura del poble, simplement vos vull enumerar uns pocs dels nombrosos aspectes de la meua feina que vos demostraran si he tingut o no interès per aquests temes:

Subvencions i ajudes que l'Ajuntament ha donat, anualment, a les diferents entitats culturals del nostre poble -Coral de Montuïri, Banda de Música, Escola de Música, AMPA, Escoles, Associació d'Amics de Son Fornés, guarderia infantil Molí de Vent, revista **Bona Pau**-; ensenyament d'adults. Montuïri és un dels pobles de la Mancomunitat del Pla amb més alumnes en els diferents cursos que es realitzen duplicant el nombre d'alumnes de fa tres anys; construcció de la guarde-

ria molí de Vent, ubicada a la Sala Mariana; foment de l'escola d'estiu; posar en marxa de bell nou l'emissora local de "Radio Murta"; publicació de la guia del poblat talaiòtic de Son Fornés, edició de cintes de vídeo, cassettes i llibrets dels Cossiers; adquisició d'un aparell de cinema per poder realitzar les activitats de cinema a la fresca; concurs de fotografia; concerts; teatre; conferències; col·laboració especial amb la revista **Bona Pau** sobre la beca d'investigació; creació del concurs literari de Conte Curt; creació de la Fundació de Son Fornés, implicant a AENA (Aeroports Espanyols), Rotary Club Palma Almudaina, Universitat Autònoma de Barcelona, i la Associació d'Amics de Son Fornés, amb l'objectiu de potenciar el Talaiot de Son Fornés mitjançant la creació del Museu Arqueològic en el molí des Fraret i prosseguir les excavacions al jaciment; rehabilitació dels molins del Molinar, començant pel molí d'en Ferrando, etc (...).

En aquests moments estam treballant en un projecte ambiciós, la proposta de creació d'un Pla per al desenvolupament integral dels atractius turístics, sobre la base del patrimoni cerealístic i faner. Prest en sentireu "xerrar".

OBERT A TOTHOM

Aquesta és una petita mostra de les coses que s'han fet, i moltes altres que estan previstes i que es duran a terme tal i com ja se vos exposava en el programa electoral del Partit Popular.

Aquestes tasques que he dut a terme, i que les he realitzat amb molt de gust i molta de satisfacció, és el que hem fa seguir endavant amb moltes de ganes de poder treballar per al meu poble que, al cap i a la fi és al qui he de donar comptes.

Els qui realment m'han tractat de prop saben que quan em necessiten em troben, i estic obert a totes les persones, sigui el que sigui el seu credo i la seva religió.

Raimundo Arbona Massanet

*Regidor de Cultura, Patrimoni, Educació i Turisme
Portaveu del Partit Popular a l'Ajuntament
President del Partit Popular a Montuïri*

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Balls en Es Puig

De no haver-hi equivocació, aquesta foto fou captada el 1945 en el Puig amb motiu d'una concentració de nins i joves que es féu allà. Ha estat difícil destriar-les totes: les dues que ballen en mig són na Francisca Xamena i na Margalida Jordà de s'Holanda. Les altres són: Margalida Matarina, Antònia Confitera, Aina Pofanc, Aina Bella, Catalina Rossinyol "Bou", Antònia (la seva germana), Joana Amengual (de Ses Veles), Margalida Miralles "Queló", i Francisca Mas Ballester. La dona de més edat que observa de darrera és na Fancisca Sollerica.

Dècada dels cinquanta

Pel juny ploqué com si fos hivern

1956. Febrer, 20.- L'horabaixa ha tornat nevar. Duim 20 dies de fred intensísim com mai s'havia vist. Les figueres de moro han quedat destruïdes a causa del fred. S'ha arribat als 9'5 graus davall zero.

Març, diumenge, 4.- A plaça, per primera vegada en la història, 7 dones, joves d'uns 20 anys, han ballat els cossiers. M'agrada més aquest ball ballat per homes; com més viril, millor.

Abril, dilluns, 2.- A la Sala Mariana s'ha fet entrega del copó realitzat per Xavier Corberó, cèlebre artífex del metall. Entregat per mans de l'autor i per la família Martorell-Nicolau, en nom del fill Bernat que va ésser Ecònom d'aquest poble. El regala don Bernat en

prova del gran amor que professa a Montuïri.

Diumenge, 15.- A Petra, a la nit, la Companyia Parroquial representà "Nosotros, Ellas i el Duende". Enorme èxit artístic.

Diumenge, 22.- Anàrem al Molinar a representar "Nosotros, Ellas i el Duende", entrada fluixa. El públic entén poc de teatre.

Maig, diumenge, 13.- A Lloret, a la nit, representació de "Nosotros, Ellas i el Duende" amb molt d'èxit.

Dilluns, 24.- En el Puig de Sant Miquel hem celebrat amb un dinar l'èxit de la campanya artística teatral de l'Acció Catòlica per diversos pobles de l'illa, per recaudar fons per pagar curssets

i exercicis (espirituals) als pobres. Hi hagué un divertit fi de festa.

Diumenge, 27.- Horabaixa a les 6 vengué el Bisbe Jesús Enciso a beneir l'Escola Parroquial. Li agradà l'església i de manera particular el cor parroquial.

Desembre, dissabte, 8.- El Rvd. Antoni Lladó s'ha acomiadat de vicari i pres possessió d'Ecònom de Pina. Ha tingut un esplèndid acompanyament.

A les 9 de la nit el nou vicari Rvd. Antoni Ramis ha fet la seva entrada. L'Acció Catòlica d'Homes en ple l'hem esperat a la Casa Rectoral.

1957. Maig, dijous, 30.- He anat al primer Congrés Eucarístic. Ha estat un èxit. Montuïri ha tingut una nodrida representació, més que Manacor.

Juny, dimarts, 11.- Plou com si fos hivern, bastant fred i vestesc igual que en

CAFÈS - VI

La versió sobre la bodega Can Gall

El pròxim mes es compliran els dos anys en què mensualment i d'una manera ininterrompuda hem anat oferint "Històries locals", una col·lecció de temes que pretenen englobar la història més o manco fidedigna de la manera com ha anat evolucionant el nostre poble, particularment durant la primera meitat del segle XX.

Naturalment hem anat observant o ens han fet a saber que hem tengut nombroses llacunes o que algunes transcripcions no s'atenen exactament a la realitat; la darrera de les quals fou la que publicàvem el mes passat en aquesta secció: una curta ressenya referida a la bodega Can Gall, sobre la qual el mateix Jeroni

Garau Bauzà, a qui particularment fa referència dita ressenya, ens ha transmès el següent comunicat. Diu així:

Una vegada haver Hegit l'apartat 15 d'Històries Locals del mes passat i firmat per Sa veu de sa memòria, jo, Jeroni Garau Prats, sense voler posar dates perquè ja m'han fuites de la memòria, vull explicar com va néixer l'agència i la bodega de Can Gall.

Abans del Moviment, el pare de na Bet, la meua esposa, vengué de Cuba i va posar camions amb els quals cobria la línia de passatgers Montuïri-Palma i viceversa. Aleshores es prenen els bitllets a la casa on encara hi ha una porta de ferro, anomenada Can Xorri, en el carrer Major, i on, també en aquell temps, hi tenia l'estany i el cafè l'amo en Toni Sampol. Allà, el padrí d'en Joan Simó, conegut p'en Joan Panxo, l'amo en Biel Llull, amb una senalleta molt grossa, prenia els encàrrecs i ja li deien S'Agència. Però llavors esclatà la guerra i per equis motius no va seguir la línia per carretera, sobretot perquè li varen requisar els camions, i el servei de l'agència es va continuar fent-se amb el tren.

Arribà un dia que un tio de na Bet, que nomia Monserrat, va agafar l'agència de l'amo en Biel i aleshores, aquí on avui és can Joan Manescal, una tal madò Tec hi va posar una bodega, la qual va ser traspassada al tio d'en Mon-

serrat de s'Agència.

Dins aquests anys va resultar que un germà del tio Monserrat, que li deien en Joan Pelós, va posar un camió per fer la competència al seu germà. Li feien aquest servei en Tomeu Xiu i en Baltasar Putxo; però això no va durar gaire temps, i va ser quan s'Agència va passar a Ca na Gall i hi posaren la bodega. I aleshores existiren dues bodegues. I no record si abans d'en Bernat Marimon o després, el tio Monserrat em va encalenticar perquè agafàs l'Agència. La qüestió és que nosaltres també començarem amb el tren i més tard posàrem camió, però férem bastant de temps l'agència en Bernat i nosaltres fins que em vaig jubilar l'any 1986. I així hem arribat a ser tota la família d'en Jeroni Prats els de s'Agència.

Jeroni Garau

←
ple hivern.

Dimecres, 12.- Segueix brusquejant. Típica temporada hivernal (Seguirà fent mal temps els dies 13 i 14).

Dissabte, 15.- Millora el temps.

Juliol, 25.- Primer dia de cinemascop a Montuïri, en el recinte del Dau, de Joan Miralles.

Octubre, diumenge, 6.- Avui, en el Puig de Sant Miquel, a les cinc i mitja de la tarda, he oït la primera missa vespertina de la meua vida. L'ha celebrada don Jaume Cabrer, Ecònom de Montuïri.

Dissabte, 12.- Les Jornades d'AC es fan amb gran entusiasme. Pareix que s'acceptarà el pensament del Centre de Montuïri, que la predicació a Mallorca giri sobre "El Cos Místic de Jesucrist".

Desembre, divendres, 6.- Primer divendres que hi ha hagut missa vespertina en el nostre poble. A les 7'15, rosari i a les 7'30 missa i comunió. Molts de nins, uns 40 homes i moltes dones. La missa amb cants i diàlegs ha resultat molt fervorosa.

Dissabte, 21.- Avui, per primera vegada, el matrimoni Salas-Bauzà ha dissetat a l'altar major d'aquesta parròquia, com seglars, sobre "El Mundo Mejor", més ben dit, "Las Ejercitaciones" que es donen a la Granja (Segòvia). Han estat molt interessants. No havien parlat mai en públic.

(Continuarà)

Trad: Josep Oliver Verd

Hotel Rural Es Figuerol Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei

Amb totes les comoditats

Acurada atenció al client

Servei de nocces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

CAPELLANS - I

Tres rectors: Homar, Isern i Gori

Durant la primera meitat d'aquest segle que estam a punt d'acabar, a Montuïri i per aquest ordre que tot seguim insertam, hem tengut tres rectors, dels quals i segons conta la gent que els conegué, hem obtingut les tretes que anotarem tot seguit:

- 1 - Rector Homar - 1897 - 1913
- 2 - Rector Isern - 1913 - 1917
- 3 - Rector Gori - 1917 - 1951

1 - RECTOR HOMAR

Jaume Homar Reynés va venir a Montuïri tres anys abans de començar aquest segle (1897) i ja des de tot duna es féu molt popular dins la vila, tant que era un home molt estimat i també molt llest. Pel que fa a la seva senzillesa contem que un dia de pasqua de principis de segle amb motiu de l'encontrada, la banda de música de "l'infern" (en aquell temps n'hi havia dues, la del "cel" i la de "l'infern"): se'n volgué riure d'ell tocant una peça profana. Però el rector, l'endemà se n'anà a la casa de l'amo en Jaume Andreu, qui n'era el director, i va fer una visita molt atent a la família. L'esposa de l'amo en Jaume, just arribat, el cridà i el rector ja li dona la mà. I des d'aquell dia es feren molt amics.

El temps que estava aquí, rector per oposició, l'any 1913 va treure una canongia a Santa Cruz de Tenerife, en temps del bisbe Llompart, i se'n va anar.

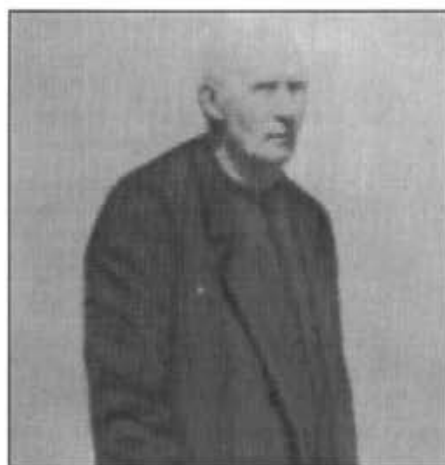
Però uns anys després tornà a Ciutat també de Canonge. Un matí, a ca seva, el trobaren mort dins el llit. A Montuïri li celebraren sentides exèquies.

2 - RECTOR ISERN

Pere Isern Alemany, natural de Llubí (1870-1917), vengué com a rector de Montuïri l'any 1913 per substituir el rector Homar, si bé abans havia estat vicari de Sa Vileta des de 1901. A Montuïri sols fou rector durant 4 anys, ja que morí el 1917 molt jove (47 anys), si bé durant aquest temps féu algunes coses dignes de destacar com foren, entre d'altres, la construcció de la Sala Mariana, la formació d'un cor parroquial i la constitució d'un grup de teatre del qual hi formava part el metge de Meià. Fou molt ben considerat, tant que d'ell, el mateix Joan Oliver deia: "Aquest home va ser un home fora de sèrie. No el mos mereixem, valia massa, i va voler ajudar molt a sa joventut. I em va trobar a jo amb aquesta afició al teatre... i en Joan "Vermell" amb molta afició a sa música..."

3 - RECTOR GORI

Gregori Barceló Escarrer. Havia nascut a Porreres el 1877. Eren 4 germans, tres mascles i na Maria, que visqué a Montuïri amb el seu germà Gori. Era dona de notable estatura i primor.

El rector Gori

Va esser Capellà de La Santa Creu de Porreres, església veïnada del cementeri del poble. Els primers contactes amb Montuïri els tengué com predicador eventual. Hi tenia gràcia, en el predicar, i sempre eren agradosos els seus sermons de circumstàncies per felicitar les festes de Nadal i Pasqua, sermons breus i oportuns. Com també eren notables els llargs períodes declamatoris que era capaç de sostenir sense respirar.

Primer arribà a Montuïri amb qualitat d'ecònom (sacerdot que regeix una parròquia vacant de rector titular). Posteriorment ocupà el mateix lloc, però en qualitat de rector (sacerdot que regeix una església i sobretot, el qui, nomenat per concurs d'oposició, regeix una parròquia). El càrrec d'aquests segons era vitalici i així don Gori, rector de la parròquia de Montuïri, ocupà el lloc fins a la seva mort, el 12 de juny de 1951.

Aquest rectorat entrà amb molt mal peu. Per celebrar l'esdeveniment la rectoria convidà el poble a prendre gelat, gelat fet amb una bomba de coure, de la qual el verdet no havia estat en llevat. La diarrea va ser general.

Home senzill, auster. Al temple hi instal·là bombilles de tan pocs watts que la il·luminació quedava pobra. Per a desengany del ben intencionat don Gori, experimentà que totes les bombilles es fonien tan freqüentment com les més potents.

Deia la missa primera veloçment, cosa que anava bé als assistents: missatges, porquers, dones enfeinades...

Sa veu de sa memòria

Super Montuïri

.....

Extens assortit

.....

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria

Xarcuteria • Fruita i verdura

"Panaderia" • Pastisseria • Rebosteria

Servei a domicili

C/ Es Dau s/n

Tlf. 64 67 60

Montuïri

Quin temps farà? - III

El temps a les illes

En Joan Barceló encara en contà una altra: Quan era un bergantell d'uns 14 anys, amb la seva curolla d'observar el temps agafava els pots buits de saïm que trobava per ca seva, (aquells pots de llauna que per les cases particulars hi posen el saïm el dia de les matances) i els col·locava a punts estratègics. El fet d'endur-se'n els dits pots comportava, que després, quan tornava venir el dia de fer matances, madò Rosa, la seva mare, no trobava suficient pots per posar-hi el saïm, motiu pel qual cada any n'havia de comprar o manllevar a un veïnat. En col·locava un a Son Porquer, un altre a Son Mas, un a les foranes de Porreres, un altre a Son Perdiu i a més llocs..

Si plovia, quan havia acabat de ploure se'n anava amb bicicleta a mesurar els mil·límetres d'aigua que hi havia dins cada pot; d'aqueixa manera sabia que a tal lloc a pogut tants de mm, a tal altre, tants i allà desà, tants. És donà el cas però, que a un determinat lloc sempre plovia més. En Joan pensa que pensa perquè no s'explicava el fet, tot i que és sabut que a determinades èpoques de l'any les pluges són molt locals, es a dir aquí plou i un centenar de metres ja no. Però en Joan de nin ja gaudia, i gaudeix, quan plou de veure ploure. Un dia de pluja va dirigir la mirada cap allà on tenia instal·lats tan rudimentaris pluviòmetres per després anar a mesurar l'aigua caiguda. Observant la di-

recció del vent i el rumb que prenen les nuvolades, intuïa que a Son Porquer hi hauria menys aigua, havia vist des del seu punt d'observació com l'espessa nuvolada no passà de ple per dit lloc, el vent la desvià. Però s'errà, com succeïa sempre, fou el pot on n'hi hagué més. Consirós no podia entendre com cada vegada fos allà mateix on es recollís més aigua.

Però troba la resposta: cada vegada que es topava amb el pastor de Son Porquer aquest li demanava amb una mitja rialla: -Joan que ha plogut molt per Son Porquer. -Sí, avui 23 mm. El pastor com que se'n rigué d'ell. Aquí després d'unes quantes vegades sospità i va saber el perquè de les burles del pastor: era que aquest havia descobert el pot i anava a pixar-hi dins, i clar, sempre era el lloc on més havia plogut. En Joan mesurava l'aigua ploguda més les pixarades del pastor.

El temps a les illes

Hem de reconèixer que d'entre tots els meteoròlegs que informen de com va el temps pels diferents canals televisius, en Joan Barceló és el que més ens agrada i l'únic que dóna l'evolució dels núvols, dels fronts freds i càlids, d'isòbares, temperatures dins el context de la mediterrània. Encara que les illes siguin petites ens informa de com serà al temps als diferents indrets i a punts comarcals i lo-

cals. Per exemple: hi ha dies que informa que plourà a la serra de tramuntana, ens diu si arribaran més les nuvolades a Sóller que pel santuari de Lluc. Altres vegades és pel centre de l'illa on hi haurà tempestes, si serà per Menorca on arribarà el front de níguls o es formaran i produiran pluges, si serà a la bella illa d'Eivissa aquest pic que refrescarà, si haurà fort onatge a la mar, i conseqüentment bufarà fort vent, si baixaran les temperatures i perillèn glaçades, i a l'estiu adverteix del perill d'incendis i ens avisa dels efectes que poden tenir pels conreus i fins i tot d'ell rebem tota mena d'informació de tot allò referent a la meteorologia que afecta les illes, sempre barrejant la tradició popular del pagesos i pescadors amb la científica. Aquest tarannà seu fa que gaudiguem de la seva simpàtica presència cada vespre per la tele. A més, hi dona molt de realç i bellesa, ens ho mostra, enquadrat ell dins un paratge de les illes. Ja sigui un ametller en flor, els garrovers, les figueres, els tarongerars, un hort, un sementer de blat, altres vegades són els pinars, platges, roquisars amb la mar al fons i altres llocs des de on es veuen bells paisatges illencs. Un que a mi m'agradà molts fou el que poguérem veure amb motiu de les festes de Sant Joan de Ciutadella, vérem darrera ell les torres i les antenes de dos molins de vent fariners en bon funcionament i dins el marc d'un bell panorama menorquí.

Una altre informació interessant. El dia de Santa Margarida -20 de Juliol- que recorda allò de: -*Sa monja ho encén i el frare ho apaga*-: i enguany ho ha encès i ben encès -ens digué- s'han produït tres importants incendis, un entre Lloseta i Mancor i un altre als voltans de Son vida, la seva dita fou: *Es que pel Juliol, poc foc, basta per bullir el perol*.

La monja és Santa Margarida, 20 de juliol, el frare és Sant Bernat, la festa del qual se celebra el 20 d'agost.

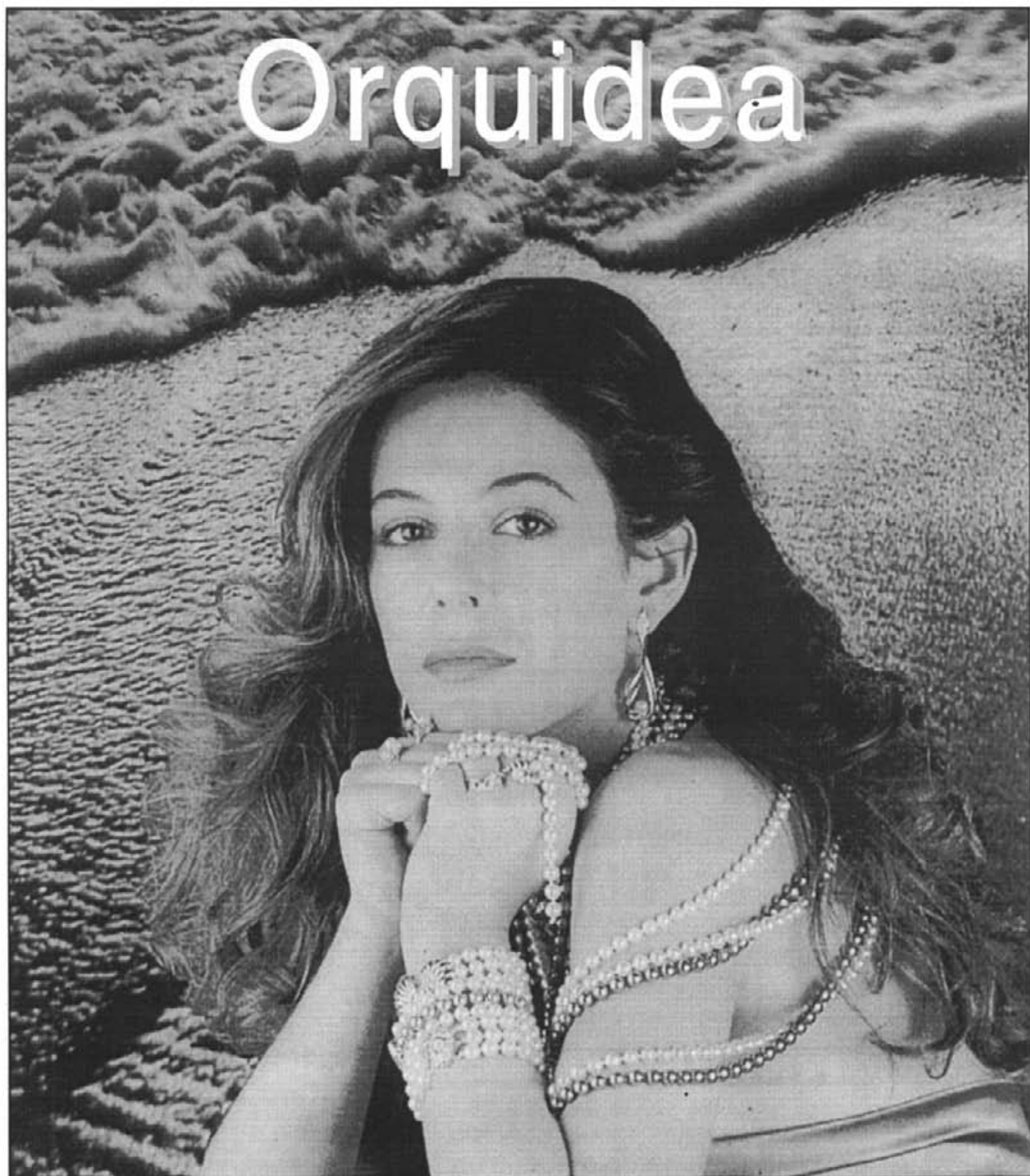
Sion Nicolau Jaume

música bar

Ca Na Poeta

Carrer Major núm. 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Orquidea

Perlas
Orquidea®

Joan Garau Bunyola "de Mianes"

Essent batle (1897-1899 i 1904-1905) féu instal·lar el rellotge a la façana de l'església

Pràcticament no queden montuïrers que hagin conegut personalment en Joan "de Mianes", aquell montuïrer francot, però un poc temorenc en la seva joventut, que cap als anys 1870, poc després d'haver fet el servei militar, se n'anà a Cuba quan encara aquesta illa pertanyia a Espanya. I allà s'hi dirigí per treballar i guanyar qualche dobler per poder després gaudir per la vila d'una vida més confortable.

Joan Garau Bunyola havia nascut a Montuïri el 22 de desembre de 1845 i era fil de Bernat "de Mianes". El temps que va residir a Cuba conegué una atlot catalana, de Barcelona, amb qui féu els amors i es va casar. I en tornar a Montuïri ho féu amb la seva esposa amb qui va conviure fins a la mort. D'aquet matrimoni no tengueren fills; per cert que ella va sobreviure, essent viuda, i també sempr va residir a Montuïri. En el testament, en Joan, va establir que dels seus béns se'n fessin tres parts per a tres nebots seus. Aquests eren Catalina "Rustida", Pep Garau i Joana Garau.

Encara qualche montuïrer recordava que en Joan, en tornar de Cuba, va venir amb un bon grapat de botelles plenes de rom autèntic, d'aquell que per allà ja es cotitzava a bon preu i a Montuïri pràcticament no n'hi havia, ja que el d'aquí quasi tot era falsificat. La seva manera de ser féu que compartís amb els seus amics i coneguts aquest exquisit rom. Foren molts els qui en varen beure i això féu que des de la tornada de Cuba la seva popularitat augmentàs. Sobre el particular la gent comentava que aquell jove poc desimbolt que un dia se n'anà a Amèrica, allà s'havia transformat en un home cult i modern a qui res l'aturava, ja no semblava el mateix.

Aquí ben prest es va ficar en política. Era del partit conservador i fou candidat a regidor el 1897 i dia primer de juliol d'aquest any, per majoria entre el regidors elegits, fou votat i designat batle. Un cap del poble que ben prest v a començar a rebre queixes del mal servei dels pous públics, motiu pel qual va decidir subhastar-los. I des de llavors ençà s'acabaren les reclamacions. Com també va saber que el depositari-recaudador de

El batle Joan "de Mianes", fa un segle, féu instal·lar el rellotge de l'església

l'Ajuntament, aleshores Joan Aloi Miralles "Serena" no exercia com pertocava aquest càrrec, i el 10 d'aquell juliol ja el destituïa.

Una setmana després, dia 17 de juliol de 1897 feia l'entrada a Montuïri el nou rector, Jame Homar Reynés, i el batle, en Joan "de Mianes", el va rebre en nom del poble president la Corporació Municipal.

el 28 d'aquest d'aquell mateix any tot considerant que els guàrdies municipals corrien perill no sols de seer maltractats, sinó de la pròpia vida, va proposar i l'Ajuntament acordà que des de llavors anassin armats amb carabina amb baioneta i revòlver. Com també, a l'octubre següent, tornà fer dues destitucions de les que se'n parla molt pel poble: la del manescal Joan Miralles Mayol, per no acudir amb regularitat a l'escorxador, i

la del secretari per no complir satisfactòriament la seva comesa. Però un i altre, al cap d'alguns mesos varen tornar ser readmesos al seu lloc de treball.

Del seu temps també hem d'esmentar que féu instal·lar el rellotge que actualment presideix la façana de l'església; una millora per al poble que tothom va agrair i que proporcionava una nova manera de ser als montuïrers.

Ja sense altres esdeveniments dignes d'esmentar s'acabaren els seus dos anys de batlia; i el perimer de juliol de 1899 fou elegit nou batle: Pere Joan Pocoví Gayà. No obstant ell va continuar ficat dins l'Ajuntament com a primer tinent de batle. I altres dos anys després, el 30 de juny de 1901 cessà de batle l'esmentat Pocoví el qual fou substituït per Joan Aloi Miralles "Serena", però el nosdte ressenyat, tot i havent presentat la dimissió com a regidor, dus setmanes després, el Govenador Civil, a rel també d'haver renunciat 4 regidors, el va tornar designar regidor i dos mesos després, de bell nou el tornam trobat com a primer tinent de batle.

I ja el 1r de gener de 1904 i per espai d'un any, tornà esser batle de Montuïri.

Durant aquest segon mandat es va tornar notar la seva gran influència dins l'Ajuntament, com ja s'havia demostrat l'anterior desembre, concretament dia 8, quan a iniciativa pròpia va proposar i l'Ajuntament acordà felicitar don antoni maura Muntaner per haver-lo elegit president del Cconsell de Ministres, el qual primer havia estat del partit liberal, però aleshores era cap del partit conservador.

Acabat aquest darrer mandat s va retirar de la política activa i de ple es va dedicar a conrar les sevxes terres. També feia via per vendre a la menuda i en gran escala en el cub de la casa nova de Can Costa.

Essent batle vivia en el carrer Major i a l'entretant va comprar altres cases, particularment les de darrera que donen a l'altre carrer. Per això, a la seva mort, el 25 d'abril de 1918, als 74 anys, el varen treure a ell dins el bagul del número 21 del carrer de la Plaça Vella.

O. Arbona

Espectacular inici de lliga de les júnior de bàsquet: 3 partits, 3 victòries i colíders

L'equip de bàsquet júnior ha començat la lliga beníssim, tres partits i tres victòries. Comparteixen el primer lloc de la classificació amb Joventut Mariana de Sóller.

Tots els equips federats ara ja estan en competició. Els darrers que s'han posat en marxa han estat els de bàsquet. A mitjan novembre ho faran els dos equips escolars de futbol-sala.

RESULTATS DEL MES D'OCTUBRE

Resultats dels equips montuïrers registrats el passat mes d'octubre han estat els següents:

FUTBOL

I Preferent

Montuïri, 1 - S'Horta, 0
Montaura, 1 - Montuïri, 1
Murense, 3 - Montuïri, 1
Montuïri, 5 - Soledat, 0

III regional

Son Gotleu, 1 - Montuïri, 0
Montuïri, 1 - Son Oliva, 0
Alqueria, 1 - Montuïri, 4
Vilafranca, 1 - Montuïri, 2

Juvenils

Port de Pollença, 1 - Montuïri, 2
Vilafranca, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 2 - Espanya de Llucmajor, 1

Cadets

Montuïri, 1 - Petra, 7

Components de l'equip júnior de bàsquet, temporada 1999-2000

Infantils

Sant Alfons de Felanitx, 1 - Montuïri, 4

Alevins

Montuïri, 0 - Can Picafort, 3
Verge de Lluc, 0 - Montuïri, 5
Montuïri, 4 - La Porciúncula, 1
Andratx, 2 - Montuïri, 3

Benjamins futbol-7

Montuïri, 3 - Escolar, 2
Manacor, 3 - Montuïri, 4
Montuïri, 1 - Vilafranca, 1

Futbol-7 sénior

L'equip de Ca Na Poeta participa en el torneig de futbol-sala de la Federació

Balear de Futbol, a la II divisió sénior. A Montuïri, disputen els partits en Es Dau, els divendres a les deu del vespre. La competició resulta ben interessant perquè hi intervenen 17 equips. Són aquests: R. Ferrer Inca B, Platges Can Picafort, MCE Marratxí, Emaya, P. Vicens Marratxí, AES Son Servera, Puente, Sport Sord, Es Raiguer, Pub sa Mola de Sineu, FS Felanitx, Royal Marratxí, AD Son Ferrer, Apa Siurell, AAWW Boreal, AD Inca C i Ca Na Poeta.

Ca Na Poeta, 1 - Son Servera, 3
Son Ferrer, 5 - Ca na Poeta, 5
Ca na Poeta, 1 - Can Picafort, 2
Es Raiguer, 5 - Ca Na Poeta, 5

Futbol-sala escolar

L'Ampa participarà amb tres equips escolars a la fase comarcal. A la categoria iniciació hi haurà el Montuïri A (de segon curs) i el Montuïri B (de primer curs i educació infantil). La lliga comença el 20-21 de novembre. El grup únic està format per 11 escoles: Santa Margalida, Sant Joan, Vilafranca, Maria de la Salut, Petra, Algaida, Santa Eugènia, Lloret, Escola Nova de Porreres, Montuïri A i Montuïri B.

El d'educació infantil, per primera vegada en la història dels jocs escolars, jugaran partits. Faran trobades a diferents pobles. Hi ha set col·legi: Montuïri, Santa Eugènia, Vilafranca, Sant Joan, Petra A, Petra B i Maria de la Salut.

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

Integrants del Club Ciclista Montuïri-Herbes Túnel, que tan bona temporada vénen realitzant

BÀSQUET

Sèniors

Començaren el diumenge 31 d'octubre i finalitzaran la fase regular el 16 d'abril. El grup -anomenat provincial- reuneix 12 clubs: Lloseta, Santa Maria, Unicmall de Felanitx, Binissalem, Santa Mònica, Campanet, Campos, Andratx, Colonya Pollença, Armeria Ferrer de Santanyí, Ses Salines i Montuïri. Juguen el diumenge dematí.

Júnior

Iniciaren la competició el 7 d'octubre. Deu equips integren el grup B: Selva, Restaurant Plaza de Felanitx, Santa Maria, Campos, Santa Mònica, Joventut Mariana de Sóller, Nàutic de Son Servera, Mestre Guillem Galmés de Sant Llorenç, Santa Eugènia i Montuïri. Acaben la primera fase el 2 de març.

Juguen els dijous vespre, a Montuïri, i els divendres o dijous a camp contrari.

Montuïri, 41 - Nàutic Son Servera, 33
Santa Mònica, 29 - Montuïri, 49
Montuïri, 36 - Santa Maria, 33

Cadets

Arrancà la lliga el 30 d'octubre i arribarà a port, el 25 de març. El seu grup (B-2) està compost per 10 equips: Llosetina, Perles Manacor, Port de Pollença, Joventut Mariana de Sóller, Colonya Pollença, Calvià, Santa Maria, Guillem Galmés de Sant Llorenç, Portocristo i Montuïri.

El partits es disputen en dissabte horabaixa.

Infantils

La lliga encetà el dissabte 23 d'octubre i acaba el 15 d'abril. Militen a la màxima categoria (grup A) que està formada per Binissalem, Campos, Hispània, Cide, Pla de Na Tesa, Sant Josep A, Bons Aires A, Joventut Llucmajor, Joventut

Mariana de Sóller, Sagrat Cor, Alcúdia Piero Rossi i Montuïri (12 clubs).

Els partits es fan en dissabte horabaixa.

Montuïri, 55 - Hispània, 13

Minibàsquet

Actuen en el grup A-2, constituït per 12 equips: Pla de Na Tesa, Guillem Galmés de Sant Llorenç, Colonya Pollença, B.I. Camy, Sagrat Cor, Andratx, Cide, Bons Aires, Joventut Llucmajor, Campos, Sant Josep A i Montuïri. El campionat comprèn des del 23 d'octubre fins al 8 d'abril.

L'horari dels partits figura en dissabte dematí.

Montuïri, 18 - Andratx, 39

CICLISME

- Festa des Vermar (Binissalem). Toni Pujol, tercer (màsters).

- VI Campionat de Balears de muntanya. Puig de Sant Salvador (Felanitx). Campió de Balears, Miquel Àngel Cirer (veterans i cicloesportistes); Primer màster 50, Fermín Andrés. El campió Cirer també fou campió a la seva categoria de màsters 30.

- II Setmana Internacional Màsters- II Challenge Volta a Mallorca. Màsters 50-60: Fermín Andrés (8è i subcampió de muntanya), Cicloesportistes i màsters 30-40: Toni Pujol (15è)

Biel Gomila

La restauració del Molí de Can Ferrando

Entre els passats dies 28 i 29 d'octubre es realitzaren les tasques de muntar les aspes i el capell del molí de Can Ferrando, d'una manera molt semblant, dins el que cap, d'així com estaven altre temps. Per aquest motiu allà s'hi va congrega un nombre de persones interessades en presenciar l'esdeveniment. Ara la zona del Molinar comença a prendre un aire peculiar i molt més distingit que altre temps.

Col·lecta per al DOMUND

La col·lecta que es féu el passat diumenge dia 24 d'octubre per ajudar als missioners que treballen arreu del món per difondre el missatge de l'Evangeli fou de 108.610 pessetes. Moltes de gràcies a tots els qui hi heu col·laborat. Les Missions us ho agraeixen.

Cursets prematrimonials

El proper dia 8 de novembre a les 21h a la residència de Porreres comença el curs de preparació per a celebrar el matrimoni cristià. Les parelles interessades han d'avisar oportunament a la rectoria.

Dia de l'Església Diocesana

Com ja és habitual, el mes de novembre el dedicam a prendre consciència que l'Església Catòlica s'ha d'autofinçar per ella mateixa amb l'ajuda dels feligresos. S'empren els edificis, el personal, les despeses, etc. sense pagar cap tipus de quota. Arribarà un moment que això no es podrà sostenir amb les aportacions voluntàries que ara arriben. Vet aquí el perquè des de fa uns anys s'intenta prendre consciència d'aquesta realitat que ja és a punt d'arribar. Per aquesta motiu la col·lecta del diumenge, dia 14, serà en benefici de la nostra Església Diocesana.

Baptismes comunitaris

El diumenge dia 14 de novembre, l'horabaixa, hi haurà la celebració comunitària del sagrament del baptisme.

Celebració de la paraula

Continuant amb la grata experiència d'aquests anys passats, ens reunirem per viure i celebrar l'experiència del Senyor Ressuscitat a través de la contemplació de la Paraula de Déu. La trobada per a tots tindrà lloc el proper dimecres, dia 17 de novembre, a Consolació de Sant Joan. Hi estau tots convidats.

Missa de Santa Cecília

El diumenge dia 21 a les 11h hi haurà la celebració de l'Eucaristia en honor de Santa Cecília amb assistència els nostres músics i cantadors per retre homenatge a

L'Església Catòlica s'ha d'autofinçar ja que arribarà moment en què no es podrà mantenir amb les aportacions voluntàries

la seva patrona. En acabar la missa tindrà lloc el tradicional concert musical a càrrec a l'Escola de Música i Banda de Música de Montuiri.

Temps d'Advent

Aquest darrer diumenge comença el temps d'Advent. Temps per a preparar-nos des del nostre interior per viure i celebrar el misteri de l'Encarnació del Fill de Déu.

Matrimoni entre protestants

El passat 6 d'octubre a l'església de Montuiri tengué lloc la celebració matrimonial d'una parella de protestants pertencents a l'Església Evangèlica Alemanya. Aquesta celebració es va realitzar aquí perquè hi ha un acord entre l'Església Catòlica i la Protesant a rel de les disposicions del Concili Vaticà II sobre la cessió de temples per a celebracions litúrgiques.

Compartir

La paraula **compartir** té unes dimensions molt amples. Ho són tant, que abracen la fraternitat humana universal. El deure de compartir acompanya els homes i les dones de tots els temps, per molt que a vegades sigui oblidat. Per això cada dia recorda insistentment la seva vigència. Des del matí fins a la nit.

Aquesta activitat fraterna general ha de ser viscuda pels cristians en forma especialment evangèlica, procurant ser-ne uns veritables models. L'experiència postpasqual de la primera comunitat de seguidors de Jesús va fructificar en un estil de vida viscuda en caritat. "Tot estava al servei de tots" (AC 4, 32). L'amor actiu és la nota pre-

dominant de la nova Església i ha de constituir el centre de tot pla de pastoral.

El Concili Vaticà II va actuar en forma semblant, en un moment en què l'Església necessitava l'entrada d'aire fresc dins els seus àmbits enterbolits per les inclemències del temps. La "Gaudium et spes" ens descriu emocionadament el resultat d'aquest acte eclesial de tan gran relleu. "El goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot els dels pobres i de tota casta d'afligits, són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de verament humà que no ressoni en el seu cor" (GS 1).-

Noces d'argent

3 novembre 1974

Josep Real Riera, de Sineu, amb Joana Aina Miralles Roca "Marrona"

9 novembre 1974

Guillerm Morlà Jaume "Morlà" amb Antònia Miralles Mas "Costa"

Demografia

Octubre de 1999

Naixements

22 Stbre. Zakaria Garrouaoui Jarrab fill de Mohamed i de Rabfa.

Matrimonis

18 Stbre. Miquel Gual Perelló amb Bàrbara Amengual Miralles.

11 Octubre. Pere Vidal Bonet amb Margalida Verger Rossinyol.

Defuncions

Dia 5.- Rosa Verd Tous "Llofriva", fadrina de 76 anys.

Dia 9.- Francisca Sampol Manera "Carro", casada de 57 anys.

Dia 12.- Jauame Miralles Miralles "Costa", casat de 72 anys.

Dia 18.- Pedro Jiménez González, separat, de 73 anys.

Pluviometria

Octubre de 1999

Dia	12	0'8 litres m ²
"	14	1'7 " "
"	18	2'0 " "
"	21	15'3 " "
"	25	3'3 " "
Total	23'1	" "

Temps passat

10 anys enrere

Novembre de 1989

Nous locals per a la música

Amb motiu de les celebracions de Santa Cecília de 1989, dia 26 de novembre foren inaugurats dos locals en els baixos de la casa de la vila, els quals serviran per a escola de música i pels assaigs de la banda. Dites aules foren insonoritzades i dotades de material per a aprenentatge i per a la bansa.

25 anys enrere

Novembre de 1974

Triomfs esportistes

Aquest novembre de 1974 fou de triomf pels esportistes montuïrers infants i juvenils: Josep Miralles Xamena, en atletisme; Joan Ureña Ramírez, en cross; Manuel Garcia i Margalida Sampol, en camp a través aleví; Maria Jiménez, en infantil, Francesc Cardell, en tennis infantil. Altres assoliren segons i tercers llocs.

50 anys enrere

Novembre de 1949

Pressupost municipal

Després de donar la conformitat, a la sessió plenària de l'Ajuntament del 29 de novembre de 1949 s'acordà aprovar el pressupost municipal per a 1950, per un import d'ingressos i despeses de 254.300 pessetes.

100 anys enrere

Novembre de 1899

Un nou cementeri

Era de primera necessitat la construcció d'un nou cementeri. Es va nomenar una comissió que cercàs el lloc més adequat, la qual, després de molt de cercar, trobà com a lloc més idoni "Es Telar" lloc de la possessió de Sa Torre. Dia 29 de novembre de 1899 així s'acordà. (Posteriorment hi hagué dificultats: el propietari no volgué vendre. Se'l va amenaçar d'expropiació forçosa, però a la fi no s'hi va construir).

Apotecaries

7 Novbre Montuïri	21 Porreres
14 " Petra	28 St. Joan

Glosa

En el baptisme de sa néta

He fet sa glosa curteta;
és més bona de pensar,
avui la hi vull dedicar
que hem vengut per celebrar
sa festa de sa neteta,
que és molt gran, tan joveneta;
de més guapes no n'hi ha.
Això a un pare sol 'gradar
sempre que ho sigui, condreta,
quan li veig sa rialleta
trob que sembla an es germà;
sinó canvia ho serà,
castanyenca i rosseta.

Amador Font

Cuinar en casa

Puding

Ingredients

Un litre de llet, canyella sencera, una clovella de llimona, 10 cullerades de sucre, 10 ous, 100 gms. de bescuit o coca de Nadal.

Elaboració

Es bull la llet amb la canyella sencera, la clovella de llimona i el sucre. Després d'escola. Una vegada fred hi posam els ous ben remenats i el bescuit. Posam sucre caramel al motle i es cou al forn al bany maria.

Joana Fiol Bibiloni "Can Fiol"

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

BIGUES - BLOCS - RAJOLES - AÏLLAMENTS
TRANSPORT PROPÍ - PINTURES - XEMENEIES
DISSABTES MATÍ OBERT

Crta. Montuïri - Porreres, Km. 1 - Tlf. 64 66 95

MONTUÏRI

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

CENTRE COORDINADOR

Biblioteca Municipal de Montuïri

NOVETATS BIBLIOGRÀFIQUES

Duran, Josefa. - Diccionari de plantes medicinals.- Barcelona: Edicions 62, 1998.

Tébar, E. - Matemáticas II: Problemas para COU y Selectividad resueltos y comentados.- Albacete: Editorial Tébar Flores, 1996.

Josa, Santi. - Guía básica de formulación y nomenclatura: Química inorgánica y orgánica para estudiantes de secundaria.- Barcelona: Edunsa, 1995.

Demy, Pierre. - Como predecir el tiempo.- Barcelona: Ediciones RobinBook, 1998.

Història de Mallorca: 1975-1998. - Palma: Moll, 1998.- Vol. III.

Morro, Guillem. - Mallorca a mitjan segle XV: el Sindicat i l'Alçament forà.- Palma: Edicions Documenta Balear, 1997.

Graves, Tomás. - Volem pa amb oli.- Palma: J.J. de Olañeta, 1998.

Pacheco, Jesús. - Anomenau-lo amor.- Palma: D'I Edició, 1998.

Florit, Gabriel. - Albellons de la memòria.- Palma: Moll, 1998.

Herranz, Albert. - El jugador de triquet.- Palma: Edicions Documenta Balear, 1998.

Fiol, Bartomeu. - Tot jo és una exageració.- Barcelona: Proa, 1999.

Dalmases, Antoni. - Al mig del camí.- Barcelona: Edicions 62, 1998.

Kackson, Mick. - El hombre subterráneo.- Barcelona: Muchnik, 1998.

Rouad, Jean. - El mundo más o menos.- Barcelona: Anagrama, 1998.

Leavitt, David. - Arkansas.- Barcelona: Anagrama, 1998.

Magris, Claudio. - Microcosmos.- Barcelona: Anagrama, 1999.

Larreula, Enric. - Em dic Paco.- Barcelona: Barcanova, 1997.

Humphreys, Martha. - Fins que passi el que passi.- Barcelona: Barcanova, 1996.

Herranz, Albert. - Incident a Malaco.- Palma: Leonard Muntaner Editor, 1999.

Gost, Francesc. - Miquel Segura: la derrota i la mel.- Palma: Leonard Muntaner Editor, 1999.

Sobre jueus i conversos de les Balears. - Palma: Leonard Muntaner Editor, 1999.

Pacs, Perellós de. - Noticiari d'una casa noble mallorquina: 1539-1576.- Palma: Leonard Muntaner.

Llop, José C. - El Japón de los Angeles.- Barcelona: Península, 1999.

Llop, José C. - La novela del siglo.- Barcelona: Muchnik Editores, 1999.

Planas, M. Rosa. - L'orador dels ocells.- Palma: Moll, 1999.

Grup Blanquerna. - Pensar el tercer mil·lenni.- Palma: Leonard Muntaner Editor, 1999.

Carrió, Bartomeu. - El nacionalisme a les Balears: 1898-1936.- Palma: Documenta Balear, 1999.

Quintana, Josep M. - La Restauració a Menorca: 1874-1923.- Palma: Documenta Balear, 1999.

Calviño, Cels. - Les barraques de Llucmajor, una arquitectura popular.- Palma: FODESMA, 1999.

Calafat, Rosa M. - Sabotatge a la llengua catalana: les armes legals contra el mon català. Malloca segles XVIII-XX.- Palma: Leonard Muntaner Editor, 1999.

Muñoz, Pere. - Als joves: Petit manual per a joves ciutadans compromesos.- Palma: Leonard Muntaner Editor, 1999.

Martí, Tomeu. - Quaranta-nou dies amb Nàusica.- Palma: Leonard Muntaner Editor, 1998.

Brochard, Gilles. - Petit tractat del te.- Palma: J.J. de Olañeta, 1998.

Edde, Gérard. - Manual de les plantes medicinals.- Palma: J.J. de Olañeta, 1998.

Mare Teresa. - En el cor del món: Pensaments, històries i oracions.- Palma: J.J. de Olañeta, 1999.

Perrault, Charles. - Contes de fades.- Palma: J.J. de Olañeta, 1998.

Descartes, René. - Discurs del mètode.- Barcelona: Edicions 62, 1996.

Duran, Xavier. - 100 noves preguntes sobre la ciència.- Barcelona: Edicions de La Magrana, 1995.

Brewer, Sarah. - El cos humà.- Barcelona: Molino, 1997.

Quadrada, Mariona. - Pastes, fer i menjar.- Tarragona: Edicions El Mèdol, 1996.

Leclerc, Eloi. - Exili i tendresa: l'univers de Francesc d'Assís.- Barcelona: Claret, 1996.

Barnes, Julian. - Història del món en deu capítols i mig.- Barcelona: Proa, 1997.

Moustaki, Georges. - Les filles de la memòria.- Girona: Brau Edicions, 1997.

Tabucchi, Antonio. - Nocturn a l'Índia.- Barcelona: Columna, 1997.

Séneca. - Tragèdies.- Barcelona: Barcino, 1995.

**Consell Insular
de Mallorca**

HORARI

De dilluns a divendres: de les 17 a les 20 h.
Dissabtes: de les 10 a les 13 h.